

Milada nabízí panoramatické výhledy i skvělé občerstvení

PŘEDNÍ CHLUM Na pravém břehu řeky Vltavy nad Orlickou přehradou se jižně od Prahy k nebi vypíná rozhledna Milada. Soukromou rozhlednu postavil v roce 2017 pod vrcholem kopce

Krchov Radomil Kessl. Jaké s sebou nese radosti i starosti provoz rozhledny, nám sdělil v rozhovoru na začátku letošní sezóny.

Jak vznikne nápad postavit rozhlednu?

To není úplně obvyklé.

Za mladých let jsme tady litali na rogale, bývala tady i rampa. A skákali na padácích. Lítali tady i paraglidisté. I dnes se tady občas někdo s tímto koníčkem vyskytne. Ač kopec není zase až tolik vysoký, výhled na Solenickou podkovu, vodní nádrž Orlík a další nádherná místa, prostě má velké kouzlo.

Pokračování na straně 7

V neděli se vodáci opět sešli na velíkonočním splutí Mastníku. Vyznavači pěnivého moku se cvakli hned pod jezem. Více na str. 11

Hory doly Počepice
ZVEME VÁS NA POCHOD
 13. ročníku jarního panoramatického pochodu v okolí Počepic
23.4.2022 Start 9:00 - 12:00
 Počepice - areál U Radešínky
 @Foto - Jirka Pecháček
 Toulava TURISTICKÁ OBLAST od Tábora až k nám...
 U Radešínky
 www.radesinek.cz

Senátoři, pamětníci, historikové, starostové a studenti si připomněli 80. výročí vystěhování prostoru mezi Vltavou a Sázavou po Sedlčany a Benešov

PRAHA/SEDLČANY Na dvě stě senátorů, pamětníků, historiků, starostů a studentů se sešlo v pátek 8. dubna v historickém sále Valdštejnského paláce. V sídle Senátu České republiky si připomněli smutnou kapitolu našich dějin – 80. výročí vystěhování prostoru mezi řekami Vltava

a Sázava až po města Sedlčany a Benešov v období druhé světové války. Celým programem navíc rezonovalo současné utrpení lidí na Ukrajině. V úvodu účastníci i v této souvislosti uctili minutou ticha všechny vystěhované, mrtvé a zavražděné.

Pokračování na straně 3

Restaurace Na Vyšehradě prošla dvojnásobnou rozsáhlou rekonstrukcí

SEDLČANY Historická restaurace Na Vyšehradě na rohu ulice Víta Nejedlého a Komenského náměstí je spojena s rodinou současných provozovatelů, kterými jsou

Richard Svoboda a jeho syn, už okolo pěti set let. Za tuto dlouhou dobu toho zažila hodně, a tak si majitelé dali práci a sestavili malou

Pokračování na straně 8

Hanlivé nápisy byly namířeny proti ukrajinským azylantům

SEDLČANY Policie České republiky vyšetřuje od středy 6. dubna politováníhodnou událost, k níž došlo v úterý 5. dubna v budově, kde sídlí mimo jiné knihovna a úřad práce.

Ředitelka knihovny Blanka Tauberová uvedla,

že si při večerním odchodu ze zaměstnání všimla hanlivého nápisu na dveřích WC v přízemí a také na výstavních vitrinách knihovny. „Nápisy jsem nezlikvidovala, ale protože jsem byla ve středu od rána

Pokračování na straně 2

Zfetovaný a opilý muž demoloval zařízení

SEDLČANY Šestatřicetiletý muž z Hořovic se snažil v pátek 15. dubna před pátou hodinou odpolední demolovat zařízení v sedlčanském parčíku U komína na Severním sídlišti. Počínal si až nepřičetně.

„Od tohoto řádku se ho pokusili zastavit občané. Jejich snahy však byly marné, dostal se s nimi do konfliktu a tak museli zavolat hlídku městské policie,“ komentoval stručně případ Petr Krch, velitel Městské policie Sedlčany. „Po zásahu strážníkům přiznal, že je pod vlivem drogy pervitinu a alkoholu. V dechu mu bylo naměřeno 1,78 promile alkoholu. Hlídka muže zklidnila a zavolala posádku zdravotnické záchranné služby, která jej převezla do zdravotnického zařízení k ošetření a vyšetření,“ doplnil velitel Krch.

Marie Břeňová

ČESKOMORAVSKÝ BETON
 HEIDELBERG CEMENT Group

BETONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA
 725 635 401

 www.transportbeton.cz

Hanlivé nápisy byly namířeny proti ukrajinským azylantům

Dokončení ze strany 1
v Praze, zavolala jsem naši paní uklízečku, aby vše umyla. Ta mi ale formou textové zprávy sdělila, že již pracovníce úřadu práce volala městskou policii. Od strážníků dostala pokyn, aby se nápisy zatím neodstraňovaly," sdělila svůj poznatek ředitelka.

Petr Krch, velitel Městské policie Sedlčany, potvrdil, že případ se zakládá na pravdě. „Ve čtvrtek 6. dubna vyjžděli strážníci do budovy v ulici Kapitána Jaroše č. 482. Nápisy byly v sedmi případech namířeny proti ukrajinským azylantům. Pro podezření ze spáchání trestného činu byla celá záležitost na místě předána kolegům z Policie ČR Sedlčany," uvedl Krch a doplnil: „Z preventivních důvodů budou strážníci v blíže nespecifikovaném ob-

dobí dohlížet a kontrolovat tyto prostory a bude nutné se zamyslet nad tím, zda by nebylo prospěšné umístit jeden z kamerových bodů do vnitřních prostor nebo do okolí této budovy.“

V rámci objektivit dodáme, že dobrým vztahům neprospívají různé „strkanice“ při vyplňování dat ukrajinskými občany, kteří přicházejí vyřídit svoje záležitosti na úřadu práce. A podle důvěryhodného zdroje i k takovým jevům a předbírání v pořadí došlo. Po příjezdu policistů se situace zklidnila. O komentář jsme požádali i vedoucí Úřadu práce v Sedlčanech Janu Hronovou a mluvčí Policie ČR Vlastu Suchánkovou. Pokud nám sdělí doplňující informace, čtenáře s nimi seznámíme.

Marie Břeňová

Potůček bude rozkopaný

SEDLČANY Pokládka kabelů do země a uložení elektrického vedení si vyžádá výkopové práce v oblasti Na Potůčku.

„Vyměňovat kabel se má v ulici Na Potůčku a v Příkré ulici – konkrétně půjde o úsek od trafostanice u Rákosníčkova hřiště až ke škole Propojení. Normy jsou ale takové, že nejde

dát kabely do jednoho výkopu, proto se bude muset souběžně s elektřinou kopat ještě další výkop pro optiku a považujeme za rozumné udělat to při jedné akci," vysvětloval důvody sedlčanský starosta Miroslav Hölzel. Dále uvedl, že nabídková cena za tyto práce je 284 tisíc korun.

-mb-

Lavička nebude pouze na sezení

SEDLČANY Lavička před turistickým informačním centrem je využívána zatím jen ke kratšímu odpočinku kolemjdoucích. Jak ale již vloni avizoval Ondřej Vodňanský, zaměstnanec Městského úřadu v Sedlčanech, bude mít víc funkcí.

„Bude zde možnost dobíjení elektrokol a také

dobíječka mobilů. S připojením jsme čekali jen na lepší počasí," vysvětlil Vodňanský s tím, že přesný termín, kdy bude lavička plnit i tyto služby, zatím neví. „Na tyto úpravy máme k dispozici 25 tisíc korun, ale nepředpokládám, že bychom celou částku vyčerpali," dodal.

Marie Břeňová

Zima zatím účtovala necelý milion

SEDLČANY Podzim 2021 až jaro 2022 spolykaly celkem za zimní údržbu komunikací 970 tisíc korun.

Náklady pouze za letošní rok představují z této částky 795 tisíc korun. Rekordní podle informace sedlčanského starosty Miroslava Hölzela zůstává

loňský rok, kdy Sedlčanské technické služby účtovaly městu 1,9 milionu korun. Naopak nejpříznivější zůstává rok 2020, kdy vzhledem k mírnému průběhu zimy vystačilo na zimní údržbu v Sedlčanech 290 tisíc korun. Starosta pro srovnání uvedl, že průměr-

né účty zimy se pohybují v rozpětí od jednoho milionu do 1,3 milionu korun. „Rozpočet na letošní rok počítá s částkou 1,5 milionu. Je potřeba počítat s náklady ještě pro závěrečné měsíce, ale z údajů je patrné, že k nějaké úspoře by mělo dojít," uzavřel starosta. **-mb-**

Plynaři s předzahrádkou na sedlčanském náměstí nesouhlasí

SEDLČANY Rada města obdržela první oficiální žádost o zábor veřejné zeleně na náměstí, čili vybudování předzahrádky na pozemku města. Společnost Vltava Invest seznámila radní se záměrem udělat ji naproti provozovně kavárny Káva Svět s tím, že by z části zasahovala do zeleně s žulovými obrubami. Žadatelé mělo být vyhověno za předpokladu, že mezi ním a vlastníkem bude předem uzavřena smlouva a budou dodrženy podmínky „Manuálu pro umístování a provedení restauračních předzahrádek na náměstí T. G. Masaryka“.

V manuálu je mimo jiné stanoveno, že provozovatel předzahrádky

musí na vlastní náklady zajistit přesazení zeleně technickými službami do jiných ploch, o které pečují a pak umístit podestu a konstrukci předzahrádky. V případě, že by s pronájmem tohoto veřejného prostranství končil, tak má povinnost, aby na svoje vlastní náklady vrátil zeleň zpátky. Pravidla schválená zastupitelstvem 14. prosince 2020 také nepřipouští vybavení předzahrádek plastovým nábytkem. Židle i stoly by měly být podle pokynů v kovové nebo dřevěné konstrukci. Manuál dále nepřipouští zastřešení formou pergoly, markýzy nebo dalších konstrukcí, ale je možné použít pouze slunečníky, aby celek

byl estetický a minimálně rušící.

„Vyskytl se ale problém. Prostranstvím, kde by měly předzahrádky být, vede plyn a plynáři dali nesouhlasné stanovisko," sdělil sedlčanský starosta Miroslav Hölzel. Zároveň však doplnil, že předzahrádka je stále ve hře, pokud se zájemci povede u plynárenské společnosti domluvit podmínky, za nichž by dostal výjimku. Upozornil také, že již skončilo období vegetačního klidu, proto by záměr nebylo možné provést letos, ale až v příštím roce. Osobně se však kloní k názoru, že zájemci se finančně nevyplatí budovat nad plynovým vedením nějaké bezpečnostní krytí a od záměru ustoupí.

Marie Břeňová

Zakázky dostaly místní firmy

SEDLČANY Rada města dosouhlasila při dubnovém jednání výběr dodavatelů u dalších akcí, s nimiž je v letošním rozpočtu počítáno. Konkrétně se jedná o vý-

měnu osvětlení v městské knihovně, kdy zhotovitelem bude místní firma Strnad, která předložila nabídku prací za 450 tisíc korun.

V budově čp. 34 na ná-

městí dostala od města zakázku také sedlčanská firma – Jiří Moulík zde provede výměnu oken za nabídkovou cenu 600 tisíc korun. **-mb-**

Muzeum získalo obraz, svatební vínš a kufr

SEDLČANY Městské muzeum si díky darům občanů připsalo čtyři nové přirůstky. Miroslav Pešička z Roviny věnoval do sbírek obraz, na němž je namalován bývalý sedlčanský ho-

tel U Českého lva. Rodina Pejšova dala muzejníkům k dispozici „svatební vínš sedlčanských ochotníků“, který je z roku 1942. Michal Kašpárek z Kopidlina obohatil seznam před-

mětů o kufr na munici z doby druhé světové války a montážní klíč. A Radek Jirásek poskytl muzeu náčrty architektury od Josefa Musila.

Marie Břeňová

Senátoři, pamětníci, historikové, starostové a studenti si připomněli 80. výročí vystěhování prostoru mezi Vltavou a Sázavou po Sedlčany a Benešov

Dokončení ze strany 1

Jedním z pozvaných hostů byl za Ústav pro studium totalitních režimů historik Tomáš Zouzal ze Sedlčan. V rozhovoru nám přiblížil stručně svoje vystoupení i vystoupení některých dalších řečníků – bývalého

vekovského. Organizátor Václav Šmerák k tomu podotkl, že před osmdesáti lety byli vystěhováni lidé především z oblasti severní a na Sedlčansku se tak stalo o rok později. Proto hlavní připomínky události v našem regionu budou pokračovat logicky až

Bývalý senátor Jiří Burian velice pěkně hovořil o vystěhování svých rodičů v Borotíně a zmiňoval, v jaké nejistotě lidé žili, když nevěděli, kdy válka skončí a zda se vůbec vrátí domů. Josef Velfl vyprávěl příběh kapitána Josefa Zvěřiny spojený s odchodem vojsk SS ze zbraného území.

A o čem jste hovořil vy?

Mimo jiné jsem se zmínil o třidenní konferenci, která se uskutečnila začátkem listopadu tohoto roku v Měříně. Organizuje ji Muzeum Podblanicka ve spolupráci s Ústavem pro studium totalitních režimů a s benešovským archivem. Rád bych na tuto akci pozval především starosty a učitele. Jak jsem v Senátu nastínil, budou referáty zaměřeny na život na cvičišti SS a na to, jak se tam žilo lidem, kteří zde zůstali – protože ne všichni byli z tohoto prostoru vystěhováni. Na konferenci budeme mluvit o věznicích z různých táborů – nejen v Hradištku, ale také v Křepenicích, Bystřici, Vrchotových Janovicích. Ke konferenci v Měříně bych ještě rád poznamenal, že to zřejmě bude největší akce tohoto druhu, která se kdy konala.

Víte, musím přiznat, že poslední dva roky jsem hodně skeptický a přemýšlím nad tím, jestli má vůbec smysl se zabývat nějakou historií,

když člověk vidí, co se děje ve světě... Občas si říkávám, že mnohem víc než minulost, mě zajímá budoucnost. Také to jsem zmínil v sále Valdštejnského paláce. Obrátil jsem se také na přítomné žáky, kterým jsem coby „vysloužilý učitel“ poděkoval, že přijeli. Vyzval jsem je zároveň, aby se ptali starých lidí, co se dělo v jejich obcích a v krajině, kde oni nyní žijí. Pro mě je mladá generace tím, že jsem působil jako učitel, klíčové téma. Hodně mi záleží na tom, co a jak se učí. Je to i jeden z důvodů, proč jsem vloni zorganizoval v Netvořicích Pochod vystěhovaným územím a proč tam společně s mými tamními bývalými žáky oživujeme spolek rodáků – nejstarší v republice.

Naznačil hlavní organizátor nebo některý ze senátorů, že bude téma vystěhování v budově Senátu po pěti letech opět připomenuto?

Předpokládám, že šlo o třetí a zároveň poslední setkání. Zájem veřejnosti s odchodem posledních pamětníků klesá a bude ještě klesat. Druhá světová válka se v povědomí lidí dostává na úroveň první světové války a něčeho, co už nemáme zažito.

Vydal jste zasvěcenou publikaci Zabráno pro SS a před dokončením je i další obsáhlá kniha Na cvičiš-

ti SS. Při bádání a psaní jste netušil, jaká zvěrstva se budou dít v současnosti na Ukrajině...

Mám kamaráda, který jezdí na Ukrajinu řadu let, dobře to tam zná a je i kmotrem několika ukrajinských dětí. Ví, že před několika týdny přivezl do Čech jednu spřátelenou rodinu, ubytoval je u sebe doma. Máme za dva dny naplánovanou schůzku, takže bude o čem hovořit. Všechno, co se děje, na mě působí velmi silně. Nemyslím tím jen události na Ukrajině, ale i to, co se děje poslední dva roky v souvislosti s pandemií. Vnímám to tak, že se u nás obnovují prvky totality, že roste mezi lidmi strach a mizí odvaha a určitá občanská statečnost. Z toho mám obavy.

Chcete ještě něco k letošní vzpomínkové akci ve Valdštejnském paláci dodat?

Rád bych ještě zmínil svého kolegu historika a kamaráda Jakuba Doležala z Nechvalic. Byl mezi autory, jejichž publikace reflektují na dobu nuceného vystěhování. U Jakuba jde o titul Střípky z mozaiky protektorátní společnosti. Pracoval řadu let v archivu Kanceláře prezidenta republiky a nyní je zaměstnán v Masarykově ústavu a Archivu Akademie věd ČR. V senátu jsme se viděli po dvou letech a bylo velmi příjemné spolu pohovořit. **Marie Břeňová**

Tomáš Zouzal se obrátil ve svém projevu mimo jiné i na mladé a vyzval je, aby se zajímali o historii místa, kde žijí a aby se na události vyptávali, dokud je koho. Foto: Vojtěch Pavelčík

sedlčanského starosty Jiřího Buriana nebo ředitele Hornického muzea Příbram Josefa Velfla.

Kdo byl organizátorem setkání?

Tak jako při podobné akci před pěti a deseti lety to byl především Václav Šmerák ze společenství Mezi řekami. V roce 2017 se na zajištění podílel také tehdejší senátor Jiří Burian a jak se pamatují, byli tenkrát do sídla Parlamentu ČR pozváni i studenti sedlčanského gymnázia.

Součástí letošního programu bylo také vyhodnocení žáků a studentů z Davle, Netvořic, Hradištky, Lešan, Benešova... za výsledky v literární soutěži Krajina za mlhou. Nevíte, proč mladí z regionu Sedlčanska mezi nimi chyběli?

Pokud vím, tak Sedlčansko nebylo příliš nebo vůbec osloveno. Vzhledem k omezeným kapacitním důvodům v sále se výzva k soutěži soustředila na školy ze severní části bývalého cvičiště Benešovska a Ne-

ve v roce 2023. Důvodem tedy nebylo to, že by náš region chtěli pořadatelé vyšachovat. Další z akcí souvisejících s připomínkou zřízení cvičiště je putovní výstava Když pampelišky nekvetly, jejíž autorkou je Lucie Hašková. Nyní je až do 29. dubna v Benešově.

Mohl byste stručně upozornit, na co se konkrétně zaměřili ve svém vystoupení Jiří Burian a Josef Velfl?

Hlavní sál Valdštejnského paláce byl zaplněn do posledního místa. Zcela vpravo je bývalý sedlčanský starosta Jiří Burian a vedle něj sedí Josef Velfl, historik a ředitel Hornického muzea Příbram. Foto: Vojtěch Pavelčík

Takhle malé ubytované domov mládeže ještě nezažil

SEDLČANY Stejně jako ostatní ubytovatelé, dostal domov mládeže Středního odborného učiliště v Sedl-

Marie Suchanová

čanech za úkol připravit volné kapacity pro pobyt uprchlíků. Když s ředitelem Jiřím Kolínem připravovala vedoucí domova Marie Suchanová příjezd rodin, nadchl je oba přístup lidí. Více nám prozradila Marie Suchanová.

Promýšleli jsme koho přizvat a pověřit. Zapojili se žáci, kolegové, instalovalo se a připravovalo intenzivně. Vyzdvihla bych i pomoc lidí z venku, kteří telefonovali a vozili věci. Bez nich by to bylo opravdu daleko složitější. Byli úžasní! V závěru šlo vše přes moji hlavu a ruce, protože byl potřeba jeden člověk, který o všem bude mít přehled.

Řadě dobrovolníků, kteří pomáhají Ukrajincům nejruznějším způsobem, se často změnil život až k nepoznání. Jak jste na tom vy?

Můj život to změnilo tím, že většinu svého času jsem věnovala a pořád věnuji svým svěřencům, teď tedy také Ukrajincům. Mám kolem sebe lidi, kteří svoji pomoc nabízí a snaží se pomoci. Má to však i druhou stránku. Skupinou lidí je člověk kritizován a odsuzován. Samozřejmě vím, že takhle funguje celá společnost. Můj přístup přitom vzešel z prosté myšlenky:

kdybychom se já a moji blízcí ocitli na místě lidí prchajících před válkou... Pak pro vás neexistují hranice, zvedáte telefony v jakoukoli hodinu, řešíte jakýkoli problém. Teď je pomoc zapotřebí. Dočasně je to na úkor vlastní práce, rodiny a sebe sama.

Odpoledne Čechů a Ukrajinců na zámku

Během naší návštěvy se na Marii Suchanovou obrací ubytované maminky, jedna z nich potřebuje pro svou dceru středoškolačku pomoc s darovaným notebookem. Je zřejmé, že je zahlcený a jeho spuštění trvá věky. Tak to chce zařídit mezi ostatními ještě pomoc IT. Patnáctiletá dívka má výuku designu online. Člověk žasne nad vytrvalostí studentky i Marie Suchanové.

Vedení učiliště zvažuje, zda zrušit ubytovací kapacity, které běžně sloužily pro různá letní soustředění, například Sparty Praha, tanečních kurzů Vavroušek, či kurzů historického tance anebo turistů. Všichni se doposud rádi vraceli.

V současnosti je v domově ubytováno 28 dospělých a dětí z válkou souvisejné Ukrajiny. Ženy musely zvládnout cestu i adaptaci nejen samy, ale i v péči o své děti a prarodiče. Marie Suchanová jim našla učitelku českého jazyka paní Žemličkovou, která se jim věnuje o sobotách. Mají radost, že mají pomoc, aby zvládli jazykovou bariéru.

Už teď se těší na společné odpoledne Čechů a Ukrajinců v sobotu 30. dubna na zámku v Osečanech a promýšlejí, čím přispějí do společného pohoštění. Přijedte mezi 10–15 hodinou ochutnat a poslechnout si smíšenou kapelu Čechů a Ukrajinců. Zvou vás.

Iva Fišerová

Jan Čihák: Jízda Kosohorské šlechty je pro každou motorku, která udrží tempo starších strojů

KOSOVA HORA Kosohorská šlechta, čili příznivci jednostopých vozidel z Kosovy Hory, si v sobotu 23. dubna dopřejí společnou zahajovací vyjíždku. Sraz mají na náměstí v Kosově Hoře ve 13 hodin. Letos jde zároveň o první oficiální počín zahrnutý do oslav k 750. výročí obce. Kosohorskou šlechtu nám představil v rozhovoru Jan Čihák.

Je zahajovací vyjížďka Kosohorské šlechty tradicí nebo je speciálně připravená k výročí Kosovy Hory?

Tradice zahajovačky má delší historii. Řekl bych, že jízdy pořádáme každoročně od roku 2007. Letos byla po domluvě s radnicí zařazena do programu oslav, ale pořádali bychom ji samozřejmě i bez vazby na toto výročí.

Jsou vyjížďka a následující posezení s hudbou v místní myslivecké chatě určeny úzkému okruhu příznivců Jawy nebo i veřejnosti?

Jízda i večerní dýchánek jsou určené všem příznivcům jedné stopy. Jawy, Čezety a podobné stroje jsou samozřejmě vítanější, ale jízda je pro každou motorku, která zvládne jejich tempo. No a společenský večer si může užít každý, kdo zvládne tempo kapely Prasátor.

Kolik členů má vaše společenství a jak dlouho existuje?

Vznik našeho názvu Kosohorská šlechta se datuje do roku 2007, samotné sdružení existovalo o pár let dřív. Kdy bylo přesně založeno, to nikdo neví. I když dá se říci, že naše první společná akce byl asi motosraz na Kačině v roce

2003. Zakládajících členů bylo původně sedm, aktuálně je nás deset. K tomuto číslu je potřeba připočítat přítelkyně, manželky, děti...

Jaké další akce během roku pořádáte?

Oficiální akce pro veřejnost, kromě zahajovačky, v podstatě neděláme. Pro sebe si pořádáme letní motodovolenou – i když v poslední době s ohledem na čas, rodiny, podnikání a hypotéky toto vážně. Společně se scházíme dále například o pouti, kterou máme spojenou s grilováním prasete. Potom ještě větší či menší setkávání při kulatých nebo polokulatých narozeninách nebo oslava při narození nového potomka Kosohorské šlechty. K tomu občas někdo vyrazí na některý letní nebo zimní

Chyšecko, Sedlecko a Tábořsko. Trasa bude dlouhá kolem 90 kilometrů. Vždycky ji těsně před jízdou projíždíme a případně upravujeme kvůli možným uzávěrkám nebo jiným překážkám. Specifické podmínky pro účast nejsou, jen si každý z jezdců, především na silnějších strojích, musí uvědomit, že tempo je takové, aby ho zvládly hlavně starší a slabší stroje. A samozřejmě je potřeba jet s rozumem tak, aby kolona s desítkami strojů dojela pokud možno celá a hlavně v pořádku.

Účastnila se Kosohorská šlechta také nějaké zahraniční vyjížďky?

Za hranice jsme se na Jawách dostali myslím jen jednou a to omylem do Rakouska, když jsme

Sraz bude i letos tradičně na náměstí v Kosově Hoře.

motosraz jako je Jawáč, Zimáč, Elefantentreffen a podobně, i když ani tady už to není to, co to bývalo v dobách před závazky.

Ještě se vraťme k té zahajovací jízdě – o jaký okruh půjde, kolik kilometrů najedete a jsou nějaké specifické podmínky pro účast?

Úplně přesně okruh ještě stanovený nemáme, ale povede přibližně přes

špatně odbočili. Jo a ještě párkrát jsme vyjeli do Německa na zmíněný zimní sraz Elefantentreffen. Endurosekcce zahraničních motorek jezdí každoročně například na Balkán, do Alp a podobně. To se ale nepočítá, protože dojet tam na japonských mašinách s elektronickým zapalováním není žádné dobrodružství.

Jsou v Kosohorské šlechtě zastoupeny také ženy?

Ano, samozřejmě. Ale tady je třeba to brát s opatrností, protože partnerka na motoakci je poloviční zábava za dvojnásobnou cenu, jak by řekl klasik...

Marie Břeňová

Ve středu 20. dubna tomu je
37 let, co nás opustila
paní učitelka

Růžena Senftová
z Křečovic.

Stále vzpomíná syn Jarda s rodinou.

Technické služby dosáhly v hospodaření historicky nejvyššího výsledku

SEDLČANY Sedlčanské technické služby zajišťují především čištění a údržbu místních komunikací i osvětlení, údržbu veřejné zeleně a správu hřbitova. Provádí svoz tuhého komunálního odpadu a bioodpadu i svoz velkoobjemových kontejne-

rů. Provozují kompostárnu, překladiště odpadu a sběrný dvůr. Činnost této organizace byla detailněji analyzována na dubnovém jednání městské rady.

Ve zprávě předložené radním Jiřím Daňkem, jednatelem společnosti, je

uvedeno, že organizace zaměstnává v současné době 46 zaměstnanců, včetně sedmi vedoucích pracovníků. „Za uplynulý rok jejich obrat poprvé přesáhl 50 milionů korun, kdy výnosy činily 51,269 milionu korun a celkové náklady byly v objemu 50,056

milionu korun. Sedlčanské technické služby tak vykázaly kladný hospodářský výsledek 1,212 milionu korun,“ uvedl na tiskové besedě Miroslav Hölzel, starosta Sedlčan. Zároveň upozornil, že jde o hrubý zisk před zdaněním. „Až bude daňovým

poradcem zpracován finální výsledek, tak čistý zisk bude menší,“ dodal s tím, že uvedené výsledky považuje rada města za pozitivní. „Je to v hospodaření této organizace historicky nejvyšší kladný výsledek,“ dodal starosta.

Marie Břeňová

- **Prodám byt panel. typu 2+1 v Sedlčanech.** Tel.: 604 118 090 – RK nevolat. 84/22
- **Koupím moped Stadion/Jawetta/Pionýr.** Tel.: 771 221 112. 85/22
- **Koupím srovnávačku/hoblovku s protahem KDR nebo ROJEK aj. stroje do truhlářské dílny.** Tel.: 774 707 147. 86/22

Prodám palivové dřevo 800 Kč/prms, nařezané a naštipané. Dovoz zdarma. Tel.: 730 529 545

- **Koupím les nebo pole jakékoliv výměry.** Tel.: 730 529 545. 87/22

PLOŠNÁ INZERCE od 14 Kč vč. DPH/cm²

MOOS

**Výroba a montáž světelných reklam
prodej plexiskla a polykarbonátu**

přijme

**na brigádu nebo i do
trvalého pracovního poměru
manuálně zručného pracovníka**

Moos s.r.o.

Osečany 90

264 01 SEDLČANY

☎ 318 864 270

e-mail: vyroba@moos.cz

Baví vás práce s lidmi a chcete se posunout o úroveň výš?

Naše firma S-B s. r. o. rozšiřuje koupelnové a fasádní studio a aktuálně do svého týmu

hledáme kolegyni/u na pozici:

MANAGER PRODEJE

- **Máte zkušenosti s prodejem a stále vás to baví?**
- **Chcete rozvinout své stávající zkušenosti v rozvíjející se firmě v Sedlčanech?**
- **Láká vás práce, kde každý den přináší nové výzvy?**

Pokud ano, těšíme se na vás.

Výsledkem vaší práce bude včas a kvalitně dokončený obchodní případ.

Jaké úkoly na vás čekají:

- Prodej zboží a služeb na prodejně v Sedlčanech
- Spolupráce s dodavateli a se stálými odběrateli
- Vedení podkladů pro účetnictví, zapisování faktur a pokladních dokladů
- Kompletace podkladů pro výdej zboží a pro fakturaci

Co je potřebné k tomu mít:

- Prokazatelné výsledky z vašich předchozích pracovních aktivit
- Zkušenosti s prodejem a s prací s lidmi, ochotu a zájem se posouvat dál
- SŠ vzdělání, pokročilá práce s počítačem
- ŘP sk. B

Proč pracovat právě pro nás?

- Budete pracovat na zajímavých projektech a rozšíříte si přehled v oboru.
- Jsme rodinná firma a záleží nám na dobrých, otevřených vztazích, rádi vyjdeme jeden druhému vstříc, oceňujeme férové jednání.
- Naší prací jsou dokončené krásné stavby, které slouží svým majitelům tak dobře, že nás doporučují dál. Na reference od majitelů jsme velmi hrdí.

Chcete s námi budovat lidem jejich vlastní domovy? Pokud ano, pošlete nám svůj životopis nejpozději do 25. 4. 2022 na email: mosnicka@s-b.cz a my se vám co nejrychleji ozveme. Je toho hodně, ale není se čeho obávat. Do všeho vás postupně zaškolíme. Osobní přístup k zákazníkům i kolegům je pro nás zásadní, hledáme týmového hráče a dobrého parťáka!

www.s-b.cz

Přijmu prodavače/prodavačku

do prodejny v Sedlčanech

Tel.: 602 437 479

Kominictví Tuháček

tel.: 777 811 898

kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize

Krmiva Skalický – Luhy 19, Prosenická Lhota

Otevírací doba: Po–Pá 15–17, So 9–12

Po tel. dohodě kdykoliv: 736 446 094

Krmiva značek:

De Heus – Energys hobby

Venkov a tradice

VKS Pohledští Dvořáci a. s.

(Krmiva pro: drůbež, králíky, holuby, křepelky atd.)

VKS Pohledští Dvořáci a.s.

KRMNÉ SMĚSI, SLUŽBY ZEMĚDĚLSTVÍ

Odložili jsme respirátory

REGION Mezi nedělemi 10. a 17. dubna došlo k poklesu počtu potvrzených případů výskytu koronaviru v regionu o 40%. Počet obcí bez covidu-19 stoupl z osmi na deset. Nadále klesají také počty provedených testů. Od čtvrtka 14. dubna přestala platit povinnost mít zakrytá ústa respirátorem s výjimkou zdravotnických zařízení a některých zařízení sociálních služeb.

V Jesenicích, Kosově Hoře, Milešově, Nalžovicích, Nedrahovicích, Počepicích, Příčověch, Vojkově, Vysokém Chlumci a Zduchovicích

sice ještě počty oproti minulému týdnu narostly, v součtu je to u těchto deseti obcí ale pouze třináct případů. Naopak v jiných obcích a městech sledujeme pokles i na polovinu, v Sedlčanech dosáhl dokonce 60%. Celkově se snížil počet případů ve třinácti obcích Sedlčanska a Sedlecko-Prčicka.

Obec s rozšířenou působností Příbram hlásila v neděli 17. dubna ve svých 74 obcích 203 aktivních případů, 136 jich bylo nových za posledních 7 dní. V přepočtu to znamenalo 2,9 nakažených na tisíc

obyvatel. Sedlčansko na tom bylo podobně. Se 64 aktivními případy na 22 obcí to znamenalo také 2,9 nakaženého na tisíc obyvatel s přírůstkem 34 případů za týden. Voticko vykazovalo ještě lepší čísla. Se 16 novými případy za poslední týden mělo v neděli 18 aktivních případů, tedy 1,4 nakaženého na tisíc obyvatel.

V nemocnici byli o víkendu čtyři pacienti s koronavirem z Příbramska, dva z Voticka a ze Sedlčanska nikdo.

Olga Trachtová Hadáčková

	2. 1.	9. 1.	16. 1.	23. 1.	30. 1.	6. 2.	13. 2.	20. 2.	27. 2.	6. 3.	13. 3.	20. 3.	27. 3.	3. 4.	10. 4.	17. 4.
OBEČ																
Dublovice	3	2	9	22	28	17	6	8	5	5	5	5	3	4	8	5
Hřimězdice	1	2	4	5	9	8	2	4	1	1	4	2	0	2	0	0
Jesenice	1	4	9	10	17	6	5	2	3	1	2	2	2	0	1	2
Kamýk nad Vltavou	12	7	10	19	19	32	11	5	5	9	7	11	6	5	11	8
Klučenice	1	1	1	17	14	10	9	3	3	1	2	1	2	3	1	0
Kňovice	2	1	3	9	8	5	2	4	0	1	1	1	2	2	0	0
Kosova Hora	18	13	21	36	40	24	21	12	5	11	7	2	3	3	3	5
Krásná Hora nad Vlt.	7	7	6	22	32	16	8	8	13	10	5	5	20	12	10	6
Křečovice	4	2	11	14	13	12	7	2	0	0	0	1	1	1	1	0
Křepenice	3	4	2	6	6	1	1	1	1	2	1	0	2	0	0	0
Milešov	1	2	1	4	4	5	1	0	4	1	1	3	0	1	0	1
Nalžovice	5	4	11	30	26	14	16	10	8	2	4	4	2	3	2	3
Nedrahovice	3	1	2	6	15	11	5	3	3	7	4	3	4	2	2	4
Nechvalice	2	5	9	30	18	11	9	5	4	2	1	3	4	4	3	2
Osečany	3	2	2	4	4	1	1	4	0	0	1	1	2	1	1	0
Petrovice	15	9	24	51	57	43	20	11	10	8	8	13	12	4	4	1
Počepice	10	3	4	14	16	7	7	3	4	2	2	0	0	5	0	1
Prosenická Lhota	1	0	1	9	11	7	12	4	8	2	1	4	2	1	0	0
Příčovy	0	0	0	8	8	9	3	2	2	1	0	2	2	1	2	3
Radič	0	0	0	3	4	2	1	0	0	0	0	0	0	0	2	0
Sedlčany	75	80	162	262	268	213	153	93	56	50	48	62	47	46	54	22
Sedlec-Prčice	24	18	31	59	112	80	48	25	20	22	25	20	22	21	14	6
Solenice	2	2	5	7	10	10	7	2	2	0	0	1	2	0	0	0
Svatý Jan	3	5	5	4	6	10	6	4	4	0	2	0	2	2	1	1
Štětkovice	3	5	6	8	8	6	3	1	3	2	3	4	1	3	3	0
Vojkov	0	1	3	3	8	7	6	2	0	0	1	0	0	1	0	1
Vrchotovy Janovice	4	4	14	25	47	36	33	14	6	4	2	5	6	6	5	2
Vysoký Chlumec	12	12	10	19	23	18	9	5	2	2	10	7	4	4	1	2
Zduchovice	2	1	3	4	5	8	6	1	2	2	2	3	4	3	3	5
Celkem	217	197	369	710	836	629	418	238	174	148	149	165	157	140	132	80

Od května do září mají snoubenci na výběr více oddacích dnů

SEDLČANY Radní přehodnotili v souvislosti s požadavky snoubenců přijaté usnesení, upravili a aktualizovali kalendář oddacích dnů. Sedlčanský starosta Miroslav Hölzel potvrdil, že v měsících květen až září letošního roku jsou dosavadní dny pátky a soboty roz-

šířeny ještě o pondělí až čtvrtky. „Obrady jsou v pracovních dnech s těmi víkendovými shodné, to znamená v rozmezí od 10 do 14 hodin. Chceme tímto způsobem po předchozí domluvě lidem, kteří se rozhodli uzavřít manželství, vyjít vstříc,“ sdělil

starosta. Pravidla jsou shodná s těmi dosud stanovenými. Právo oddávat má v současné době všech 21 zastupitelů města, ale zřejmě ne každému bude vyhovovat, aby vykonal tuto čestnou funkci ve všední den.

Marie Břeňová

Sběrné nádoby na oleje jsou pro životní prostředí přínosem

SEDLČANY Celkem třináct nádob na použité jedlé oleje jsou od roku 2020 rozmístěny v Sedlčanech. Ve startovním roce, kdy byl svoz pouze jednou, a to v listopadu, bylo sebráno 693 kilogramů této komodity a bylo odevzdáno prázdných obalů o celkové váze 100 kilogramů.

„Lahve od jedlých olejů by neměly končit v kontejnerech na plasty, protože tuto surovinu znehodnocují,“ upozornil sedlčanský starosta Miroslav Hölzel. „Vloni se za celý rok sebralo 2 237 kg jedlého oleje a 432 kg prázdných nádob od nich. To je příznivá zpráva. Pokud se takové množství podaří separovat, tak tyto látky daleko méně zatíží čistírnu odpadních vod a znamená to samozřejmě i přínos pro životní prostředí,“ zdůraznil Hölzel s tím, že podle informace vedení Sedlčanských technických služeb bude množství sběrných míst posíleno o další nádoby a stanoviště. „Radní tento záměr doporučují. Je to komodita, na kterou si obyvatelé rychle zvykli a odevzdávají ji,“ dodal. Upozornil, že rozmístění na konkrétní sběrná hnízda musí technické služby zvážit, protože ne vždy je možné doplnit kvůli stísněnému prostoru nádobu další. „Pokud někdo nemá nebo nebude mít sběrné místo na jedlé oleje poblíž domu, tak je může odevzdat ve sběrném dvoře technických služeb,“ doplnil starosta. K posílení stanovišť by mělo dojít podle jeho vyjádření již v druhém čtvrtletí letošního roku.

Daniel Kolář, zaměstnanec Sedlčanských technických služeb, který má na starosti odpadové hospodářství, informaci doplnil, že by se měly nádoby na jedlý olej objevit například v ulici U Háječku, Pod Hřbitovem, Za Nemocnicí, nebo v Sokolovské. „Na vytížených místech je vyvážíme čtyřikrát až pětkrát za rok. Ve velkém množství občané vozí jedlé oleje do našeho sběrného dvora,“ podotkl. I podle jeho vyjádření se svoz olejů zaběhl dobře, ale zároveň upozornil na pravidla, která by měli občané dodržovat: „Do nádob patří jedlé oleje uzavřené v PET lahvi, nikoliv v původním obalu. A původní prázdný obal by tam měl také skončit.“ Dodal, že se tam objevují i barvy, motorové oleje nebo odpadky, které tam rozhodně nepatří. „Není jich ale velké množství – šlo o dva kilogramy barev a dvě kila motorového oleje,“ upřesnil Kolář.

Marie Břeňová

Milada nabízí panoramatické výhledy i skvělé občerstvení

Dokončení ze strany 1

Ve chvíli, kdy jsem zjistil, že je ještě navíc odsud vidět, pokud je dobrá viditelnost,

Jak dlouho trvala samotná stavba rozhledny?

Poměrně dlouho. Protože tím, že jsme to celé dělali

den. Já v té době ani netušil, že něco takového existuje. Zapojil nás do soutěže o nejhezčí nově otevřenou rozhlednu roku. A my jsme se s velkým úspěchem umístili na druhém místě. Před námi už byla jen Stezka korunami stromů na Lipně.

Jakou návštěvnost máte teď?

Jsme na návštěvnosti okolo 15 000 lidí za sezonu – otevíráme na začátku dubna a zavíráme na konci října, kdy podzim zbarví přírodu a je to zase úplně jiný pohled do krajiny než zjara. Přes zimu je z bezpečnostních důvodů zavřeno.

Milada je křestní jméno vaší maminky? Po ní nese rozhledna své jméno?

Ano. Rozhledna se jmenuje po mé mamince. Je nyní v požehnaném věku 93 let. A název byl celkem jasný. Protože, jak tvrdí starší klasici, nepojmenovávejte nic po manželkách, ty se velice často mění (smích). Takže zvítězilo jméno mojí maminky.

Mají lidé zájem třeba o svatby na rozhledně, hudební produkce...

O svatby velký zájem není, protože zde není takové zázemí, aby se zde svatba zvládla udělat. Máme tady jen kiosek. Na rozhledně ale jednou došlo k žádosti o ruku. V té době ještě nebyla rozhledna úplně hotová, chybělo jedno patro. Ale můj kamarád mě poprosil, svěřil

se mi se svým plánem, tak jsem mu půjčil klíče, aby mohl svoji milou požádat o ruku. Hudební produkce děláme minimálně. Je to kout přírody kde si každý rád užije klidu a nechceme z toho prvoplánově dělat Matějskou pouť. Když už nějaká hudba je, většinou se to vztahuje například k nějaké menší oslavě narozenin. Letos zatím, co vím, se chystají dvě menší akce s hudebním doprovodem.

Jak budíte rozhlednu po zimě?

Samozřejmě se musí vše zkontrolovat. Přejít všechny kovové spoje. Utáhnout či povolit, jak je třeba. Na podzim jsme dělali komplet ná-

Vždy začínáme sezonu tím, že první otevřený víkend věnujeme celý výdělek na dobrou věc. Vybrané vstupné zdvojnásobím a posílám na nějakou charitativní činnost. Dlouhodobě podporujeme například Bazalku. Letos jsme výjimečně otevřeli už poslední víkend v březnu, počasí nás k tomu úplně svádělo. Peníze putovaly Člověku v tísní na podporu Ukrajiny.

Čemu se věnujete vy osobně?

Vybudoval a provozoval jsem Sporthotel Trhový na Orlické přehradě, což je kousek odsud. Celých dvacet tři let. Vloni jsem areál prodal a nyní se věnuji už

Milada nabízí panoramatické výhledy, ale i pěkné stoupání od parkoviště.

na Šumavu, tak bylo najednou jasno. Musí tu být rozhledna!

Jak složitá je legislativa ke stavbě rozhledny?

Ta právě zase tak složitá nebyla. V podstatě tyto stavby se ani nezapisují do katastru, což mnohé zjednodušuje. Postavit rozhlednu je tak jednodušší než postavit rodinný dům. Pár menších problémů se samozřejmě našlo, hlavně ohledně letadel. Ale vzhledem k tomu, že rozhledna se vejde do 150m výšky, což je minimální letová výška pro malá letadla, tak to nikdo zase ani tolik neřešil.

bez dotací, dělali jsme ji své pomocí s kamarády, partou tesařů, zámečnicků a dalších potřebných lidí vzdělaných v řemesle, kteří věděli co a jak, tak nám stavba trvala skoro pět let. V té době jsme ale vůbec netušili, jakou to bude mít odezvu u veřejnosti a jakou to bude mít v budoucnosti návštěvnost. Ukázalo se, když jsme Miladu poprvé otevřeli 21. července 2017, že Češi jsou národ nejen houbařů, ale i vášnivých „rozhlednářů“. V den otevření k nám přišlo přes 650 lidí. To bylo neuvěřitelné! Okamžitě se nám ozval i pán z klubu přátel rozhle-

Téměř 30 metrů vysoká rozhledna má dvě vyhlídkové plošiny, ta vyšší se nachází ve výšce 27 metrů. Nabízí panoramatické výhledy na Orlickou přehradu, Kamýk, Makovou horu, Krásnou Horu, Brdy s Prahou a Tokem, rozhledny Veselý vrch a Besedná, a když počasí oprávu přeje, tak také na Šumavu s Boubínem, Bobíkem, Poledníkem a Libínem, Knížecí stolec a Klet.

Do blízkosti rozhledny se dá dojet autem. Posledních asi 300 metrů už se ale musí pěšky do solidního stoupáku. Z hráze Orlické přehrady je to po modře značené turistické trase asi 1,5 kilometru.

K rozhledně patří kiosek s občerstvením, který provozuje Šárka Šenkárová. Vznikají zde zelníčky nebo třeba i francouzský rijet, steaky a hamburgery na grilu z čerstvého masa, domácí škvarky, ale také zde pečou vlastní koláče.

tě. Přece jen je rozhledna ze dřeva, tak je to třeba. Na rozhlednu padlo 400 litrů barvy. Ale jinak je to celé bez problémů.

jen rozhledně, což mi dělá velkou radost. Letos mi bude 60 let, tak už se malinko chystám na důchod (smích).

Jana Motřincová

Výročí hvězdárny, ocenění jejího správce a soutěž

SEDLČANY Letos si Sedlčany připomenou šedesát let existence Lidové hvězdárny Josefa Sadila. Jak potvrdil místostarosta města Zdeněk Šimeček, hlavní program k tomuto výročí je situován na září.

Bude v něm zahrnuta série přednášek odborníků, setkání amatérských astronomů a nebude chybět ohlédnutí se za šesti desetiletími této činnosti. Příznivcům večerní oblohy bude umožněno

na hvězdárně na Cihelném vrchu pozorování hvězd, galaxií a dalších objektů.

V sedlčanském kulturním domě má být instalována výstava obrazů s astronomickou tematikou, ale podle výzvy správce hvězdárny Františka Lomoz se na ní mohou prezentovat i děti. Mladým výtvarníkům vzkazuje, aby posílali svoje díla prostřednictvím mailu na adresu: hvezdarna@

tiscali.cz. Výtvary budou umístovány na webové stránky hvězdárny a originály malířských prací na téma Blízký a vzdálený vesmír doprovodí a zpestří výstavu v KDJS.

Hvězdárna je začleněna pod kulturní dům, jehož ředitel Martin Severa nám na adresu dlouholetého správce sdělil: „František Lomoz byl oceněn astronomickou společností za své objevy při pozorování exoplanet. Je to člo-

věk, který se těší i v rámci odborníků velkého respektu.“

Severa připomněl, že sedlčanská hvězdárna je jedním ze čtyřiceti podobných zařízení v České republice. Zároveň si postěžoval na malý zájem mládeže a jejich pedagogů o astronomii. Na místních školách a ve městě – na rozdíl od minulosti – nepracuje žádný kroužek.

Doplnil, že do září bude nutné provést ně-

kteří venkovní i interiérové úpravy. Potěšilo ho, že do investičních plánů města je začleněn i vyhlídkový ochoz a v současné době posuzují odborníci, zda a jakou zátěž šedesátiletá stavba unese.

Marie Břeňová

U velikonočního Mastníka vzbuzoval pozornost americký motocykl

Martin Kubiček se svým bezmála šestimetrákovým strojem

SEDLČANY Na velikonočním splutí Mastníka diváci neobdivovali výhradně některá plavidla vodáků a jejich odvahu, vydat se s nimi na cestu po proudu potoka, ale také nádherný motocykl, zaparkovaný u plotu fotbalového stadionu. Patřil Martinu Kubičkově, který sice bydlí poblíž Milevska, ale k Sedlčansku má blízký vztah.

„Moje manželka pochází přímo ze Sedlčan a má

tady dva bratry, takže sem často jezdíme,“ svěřil se Martin a představil nám svoji nablýskanou mašinu: „Je to americký stroj značky Boss Hoss, který byl nedávno převezen do Německa a potom putoval sem k nám. Já jsem celoživotní fanda motorek, ale vyrůstal jsem spíš s terénními motocykly a mám i svoji partu. Tady tuto motorku mám doma asi měsíc. Pro mě je nová, ale jinak je stará už

patnáct let.“ Na otázku, jak velkou dokáže vyvinout rychlost a jaká je její hmotnost, motorkář odpověděl: „Má omezovač kolem dvě stě kilometrů za hodinu, má čtyři sta padesát koní a váží s plnými náplněmi bezmála šest set kilogramů. Pokud bych ji někde položil, pravděpodobně bych ji nezvedl. Harleye jsem zvednout dokázal, ale tuhle mašinu asi ne.“

David Myslíkovjan

Restaurace Na Vyšehradě prošla dvojnásobnou rozsáhlou rekonstrukcí

Dokončení ze strany 1 kroniku restaurace, do které může nahlédnout každý z hostů.

Zajímavá je ale i současnost pohostinství, protože v nedávné době prošlo hned dvojnásobnou rozsáhlou rekonstrukcí. Zatímco před necelými dvěma lety se provozovatelé zaměřili především na vnější prostory budovy, letos se pracovalo hlavně na vylepšení zdejšího interiéru. „Když jsme před půldruhým rokem u nás dělali první přestavbu, vylepšili jsme prakticky všechny venkovní části restaurace,“ uvedl Richard Svoboda starší. „Dělala se nová fasáda a střecha, okna, topení a rekonstrukce prošlo i sociální zařízení. Potom jsme otevřeli, ale bohužel dva naši zaměstnanci se nám v době covidu odstěhovali a já jsem okamžitě musel zareagovat. A protože sehnat dobré a spolehlivé pracovníky není jednoduché, rozhodl jsem se před tři čtvrtě rokem, že vybudujeme luxusnější restauraci. Jednalo se o dlouhou, vlastně třicetiletou cestu k lepší gastronomii s novým konceptem, aby lidé přišli posedět do příjemného prostředí a dali si dobré jídlo a pít. Proto také nepracujeme s běžnými surovinami a mimo jiné se specializujeme na výběrová zahraniční steaková masa. V naší restauraci jsme zavedli standard prostřených stolů a servírování pokrmů na námi vybraném porcelánu. U vícero hostů jsme se

přesvědčili, že v Sedlčanech nejsou na tento styl zvyklí.“

Ke gastronomii měl Richard Svoboda starší vždy blízko, protože vystudoval hotelovou školu a dříve pracoval v několika renomovaných hotelích, jako je například Internacionál. Jeho celoživotním snem bylo jednou provozovat restauraci, která by byla na vyšší úrovni. Proto také vytvořil prostředí, které v blízkém okolí není. Na otázku, zda se neobával zvýšených nákladů na vybudování restaurace a její provoz, odpověděl: „Určitě obavy jsem měl, ale myslím si, že Sedlčany s přílehlým okolím jsou docela velké, a vzhledem k tomu, že zvlášť v turistické sezóně sem jezdí mnoho dalších lidí, věřím, že si k nám hosté cestu najdou. Máme otevřeno pět týdnů, takže se všechno teprve rozjíždí. Jsme rádi, že dosavadní ohlasy jsou velice dobré.“

Při druhé rekonstrukci restaurace byl kompletně

předělán interiér, a při této příležitosti její provozovatel využil na obložení stěn dřevo z dubu, které měl uschováno po dobu třiceti let.

Richard Svoboda starší (zprava), jeho syn Ríša a kuchař Pavel Kokoška

Když dřevo tehdy koupil, nechal si je nařezat a potom je tři desetiletí nechal pořádně vyschnout. „Zlikvidovali jsme všechna lamina a podobné věci a udělali jsme jednoduchou restauraci, která má přitom nádech luxusu.

Chtěli jsme, aby si zachovala svoje historické jádro, které měla i předtím. Inspirovali jsme se v michelinských restauracích, které musí splňo-

vat maximální nároky. Byli jsme se například podívat v restauraci na Národní třídě v Praze.“

Richard Svoboda je od začátku tohoto roku již v důchodu, takže firmu převzal jeho syn. Má k dispozi-

ci kuchaře a Richard starší jim pomáhá. Kromě toho, že hosty uvádí do hlavních prostor restaurace, pro zvláštní příležitosti a setkávání má pro ně připraven i dřívější výčep, jehož stěna je pokryta historickými obrazy Sedlčan a vzácnými dokumenty, jako jsou výuční listy dědy i pradědy Richarda Svobody staršího, který se vyučil roku 1888 řezníkem. Ze zápisů v kronice restaurace lze vyčíst spoustu dalších zajímavostí z historie budovy. Například, že původní zájezdni hostinec byl opraven a přestavěn na pohostinství v roce 1935 a že za 2. světové války sloužil okupantům jako skladiště map, pod jejichž vahou se propadl strop. A také, že v první polovině padesátých let bylo pohostinství vyvlastněno dělnickou třídou a že rodině Richarda Svobody bylo v neutěšeném stavu vráceno až po sametové revoluci.

David Myslíkovjan

LPG

tel.: +420 602 222 452

MONTÁŽ - SERVIS - REVIZE

POHON VOZIDEL PLYNEM

T 318 821 098 M 602 793 709

PRODEJ NÁHRADNÍCH DÍLŮ

SEDLČANY • Na Skalách 955 • Po-Pá 8:00-17:00

CNG

tel.: +420 602 222 452

JIŽ 29 LET S VÁMI AUTomania

... chytrý jede ke zkušebnímu

Křehká mladá hasička se věnuje extrémní soutěži

KUNÍČEK Rozhledna Kuníček u Petrovic ožila druhou dubnovou nedělí extrémní soutěží

Železná hasička Pavla Řeháková z Kojetína

hasičů. SDH Petrovice a TFA tým Praha zde pořádaly 1. závod PSC ligy TFA 2022 dospělých a dorostu.

Soutěž, určená pro fyzicky velmi zdatné hasiče i hasičky, přilákala osmdesát soutěžících z celého Středočeského kraje, kteří předváděli opravdu strhující výkony. Kdo neměl natrénováno, soutěž často nedokončil. Jednotlivé disciplíny se plní plynule po sobě bez přestávky mezi úseky. Patří mezi ně: připojení a roztažení hadic B, smotání hadic B, hammer box, převrácení pneumatiky, přenos závaží, transport závaží tunelem, transport figuríny (pro muže figurína váží 86 kg, pro ženy a dorostenky váží 48 kg), postavení žebříků, vytažení břemena na laně, překonání třímetrové bariéry s lanem (ženy a dorostenky s žebříkem) a na závěr se koná náročný výběh na rozhlednu.

Krásné třetí místo ve velmi silné konkurenci v kategorii žen obsadila Pavla Řeháková z SDH Kojetína. Bezprostředně po soutěži jsme ji položili několik otázek.

Jak se křehká mladá žena, zdravotní sestřička, dostane k tak extrémní a fyzicky velmi náročné soutěži?

U mě to byla zvědavost, co zvládnu.

Mnozí si asi při zmince o soutěži hasičů vybaví spíš kolektivní hasičský útok, který se běžně provozuje i u dobrovolných hasičů. Jak ale ve skutečnosti vypadají tyto závody?

Jsou jiné. Řekla bych, že lidi je asi ještě moc neznají. Zde soutěží každý sám za sebe.

Ve středočeské lize se jde v soutěži v jednom kuse a člověk si musí rozvrhnout síly. Na jiných soutěžích je to rozdělené do čtyř úseků, které jsou ale delší a je tam časový limit 4–8 minut. Potom je pauza maximálně dvě minuty a o opět další vysilující úsek. Nakonec bývá nějaký výběh do schodů, jako je dnes tady na rozhlednu.

Pomáhá vám někdo s přípravou?

Ano. Václav Jankovský a Jakub Katíč.

Jak často trénujete?

Na TFA netrénuji. Dělam jiné sporty. Změřuji se na běh a chodím do posilovny.

Kolik váží hasičská výstroj, kterou máte při závodu na sobě?

Přibližně dvacet kilo.

Jaká disciplína je pro vás osobně nejtěžší?

Transport figuríny. Na této lize sice váží méně, „jen 48 kg“, ale na jiných soutěžích má kolem 80–90 kg. Figurína váží víc než já a je to pak boj, kdo z koho.

Kolik soutěží TFA máte za sebou? A s jakým výsledkem?

Zatím moc ne. Vloni jsem se účastnila společného mistrovství Středočeského a Královéhradeckého kraje, kde jsem úplně náhodou a se štěstím postoupila na mistrovství ČR v TFA do Svitav. Tam jsem bohužel vyhořela právě na figuríně, ale ostatní úseky jsem zvládla a byla to velmi zajímavá zkušenost. Další soutěž byla v Rakovníku – středočeská liga. Tam jsem byla druhá, ale stejně jako na mistrovství ČR se běžela pouze jedna kategorie žen, tedy bez rozdílu věku. To je trochu horší. Já potom musím nahánět velice mladé závodnice. Tady na Kuníčku už byly věkové kategorie rozdělené a bylo to určitě spravedlivější.

Máte přehled, kolik lidí ze Sedlčanska se soutěží TFA věnuje?

Tak to nevím, ale chci pochválit mou kamarádku Lucii Bilinovou, že do toho letos se mnou také šla. A svůj první závod zvládla bravurně.

Plánujete po dnešním úspěšném třetím místě oslavu?

Ne. Já to zase tolik neprožívám. (smích)

A nechtěla byste se místo zdravotnictví dát k hasičům i profesně?

Já bych radši k vojákům.

Všimla jsem si, že při soutěži mužů docházelo k tak extrémnímu vyčerpání, že někteří závodníci kvůli velké fyzické náročnosti nedokončili nebo nezvládli časový limit. Už jste měla někdy podobnou krizi a závod nedokončila?

Krise je vždy, ale zatím jsem soutěž pokázala dokončila.

Jaký je váš sen, co se hasičského sportu týká?

Asi ani žádný takový nemám. Soutěže Železný hasič bývají poměrně daleko a je to i o volném čase, kterého mi moc nezbyvá. Mám dvě krásné zdravé děti a ty jsou pro mě prioritou...

Jana Motrincová

STRUČNÉ DĚJINY SEDLČAN (4)

Sedlčanští poddanými Lobkowiczů I

Z r. 1602 pochází nejstarší vyobrazení města Sedlčan od Jana Willenberga. Podle něho musel opevněný kostel sv. Martina vypadat skutečně impozantně (mimochodem, věž byla v té době ozdobena renesančním sgrafitem), označena je také budova staré radnice (dnes muzeum), poznáme cihelnu, pivovar a na severním konci města se k nebi vypínala jehlanovitá střecha původní Církvičky – církvice (tj. malého dřevěného kostela) Matky Boží.

Krčín zemřel bez mužského dědice, podle dohody proto Sedlčany připadly opět Rožmberkům a Petr Vok je obratem prodal Lobkowiczům. Po pražské defenestraci r. 1618 katolicky založení Lobkowiczové o Sedlčany

věnovali dosazení katolictví kněží nemalou snahu tomu, aby místní evangelíky obrátili na katolickou víru, k čemuž neváhali využít ani vysokochlumecký žalář. K pomoci jim byli jezuité, kteří sem od r. 1628 začali dojíždět.

Zkázu Sedlčan dovršila třicetiletá válka. Dochovala se např. historka o vynalézavém sedlčanském pivovarníkovi, který si raději sám rozbil okna, aby jeho dům vypadal poničeně, a ochránil tak zbytek svého majetku před drancujícími Švédy. Mimo to zde nějaký čas tábořilo císařské vojsko – samozřejmě na útraty města. Válku následovaly požáry (např. 1652, 1680, 1686), jímž padlo za oběť mnoho domů, a mor. V r. 1693 dokonce úrodu zničily kobylky.

Lobkowiczové si chtěli nechat postavit reprezentativní sídlo i v Sedlčanech. Podle jednoho z návrhů, plánu k r. 1673, mělo být dominantou severní strany náměstí. Ke spolupráci byl přizván italský architekt Antonio della Porta, jemuž se připisují např. stavební úpravy na zámku Radč. Zdroj foto: Městské muzeum Sedlčany

ny přišli. Sedlčanští toho využili a požádali krále Fridricha Falckého o navrácení starých výsad. Po porážce stavovského povstání o dva roky později se Lobkowiczům majetek navrátil, jednání Sedlčanských si vložili jako odboj a pro obyvatel panství začala doba tuhé poddanství. Protestantští kněží byli vyhnáni a během následujících let

Přestože o tomto věku nelze hovořit jako o době rozkvětu, život se nezastavil. Z r. 1650 pochází první zmínka o Jandečkově mlýně v dnešní Luční ulici. Tehdy také zakoupili Křikavův dům Lobkowiczové – od té doby se mu říkalo Panský. A od 80. let 17. století až dodnes provozuje hostinec Na Vyšehradě rod Marků.

Pavel Žák

Neukáznění řidiči zbytečně komplikují práci záchranářům, ale i při svozu odpadu a čištění ulic

SEDLČANY Za období dvou let, to znamená od chvíle, kdy strážníci městské policie používají nový informační systém, bylo na tísňovou linku 156 nahlášeno 2 300 oznámení. Některé případy z poslední doby, které se odehrály v Sedlčanech, stručně přiblížil Petr Krch, velitel městské policie.

Strážníci musí být ve formě

Strážníci byli požádáni zdravotní záchranou službou o to, aby jim pomohli s přesunem pacienta z jeho bytu v ulici 28. října do sanitky. „Pěti pacientce poskytovali záchranáři z Votice a nemohli ji sami unést,“ uvedl Krch s tím, že nejde o výjimečný případ spolupráce. „Už třicet let, kdy v našem městě městská policie existuje, se setkáváme s tím, že když má zdravotní záchraná záchranou služba s transportem problém, pomůžeme. Některé domy mají totiž úzká schodiště nebo špatně přístupné prostory, kde právě lidé ve špatném zdravotním stavu jsou. Komplikaci může přivodit i špatné parkování nezodpovědného řidiče. Někdy pacienta přenášíme na křesle, jindy na lehátko, s nímž by se do výťahu nedostali. Záleží na konkrétní situaci. Věřte, že pro zdravotníka je těžké snést pacienta například ze sedmého patra do přízemí. Ve dvou lidech se to nedá, my rádi pomůžeme,“ podotkl.

Popelářský vůz neprojel

Ve stejný den zřejmě zaměstnanci Sedlčanských technických služeb označili ne příliš lichterým výrazem řidiče, který v Tyršově ulici parkoval

tak, že tudy nemohli s popelářským vozem projet. Také to se prý stává častěji. „Některé ulice bývají z takového důvodu zablokovány a velkoobjemové kuka vozy nemají šanci projet. Stává se to také

Petr Krch připomíná, že nejúčinnější je upozornit na vandalism, sprejství, výtržnictví a jiné nešvary strážníky okamžitě a ne s prodlevou.

v ulicích Primáře Kareše, Děkana Bučila... Některí řidiči prostě nepřemýšlí a znemožňují tak vyvážení komunálního odpadu, a to třeba i u jejich domu. My na konkrétní místa vyjíždíme a snažíme se majitele dohledat. Pokud se to nepodaří, skončí to zbytečně sankcemi a navíc popeláři tu danou lokalitu musí vynechat,“ vysvětlil Krch.

Neukázněnost při čištění ulic

Podobná neukázněnost se objevuje i při jarním čištění ulic. „Léta letoucí dáváme s dostatečným předstihem na vědomí, kdy a v kterých lokalitách dojde k úklidu ulic. Termín mají všichni na očích a přece na komunikacích a parkovištích některá auta zůstávají,“ postěžoval si velitel a potvrdil, že i takové případy končí pokutou. „Znamená to ale především komplikace pro čet, která se snaží mít komunikaci čistou. Navíc hrozí také po-

škození daného vozidla,“ apeloval znovu na řidiče, aby umožnili očistu města, která začala koncem března a týká se celého dubna.

Opilý bezdomovec putoval do Příbrami

Do komunity takzvaných místních bezdomovců patřil muž, který byl za pomoci zdravotní záchrané služby ve značně podnapilém stavu přepravován na záchytku do Příbrami. Petr Krch zároveň k práci strážníků poznamenal, že rizikových faktorů, kterým jsou při své službě vystavováni, je celá řada. „Nebudeme vzpomínat na covid, kdy jsme přišli do kontaktu s tisíci lidmi, ale zaznamenali jsme ve městě i výskyt syfilisu, žloutenky různého typu... Při prvotním ošetření lidí, kterých se ujímáme na ulici, se také vystavujeme nebezpečí přenosu různých virů,“ zmiňoval některé.

Dívka byla focená přes svoji vůli

Strážníkům si stěžovala mladá dívka na to, že kolem ní obchází jakýsi muž, který si ji fotí a že je jí to nepříjemné. „Přišla k nám na služebnu, abychom ji nějakým způsobem pomohli. Pronásledovatel už mezitím z místa, které udala, odešel. Chceme upozornit, že pokud si někdo proti vůli jiného člověka takto počíná a případně pak snímky zveřejňuje na sociálních sítích, tak porušuje zákon,“ komentoval případ z nedávné praxe Krch. Doporučil těm, kteří se stali podobným nechtěným objektem zájmu, aby dali svůj jasný

nesouhlas například rukou zvednutou na protest nebo tím, že se otočí k pronásledovateli zády. Nesouhlasné gesto s focením lze vyjádřit zkřížením rukou na prsou.

Lidé ztrácí peněženky, mobily i doklady

Strážníci apelují také na veřejnost, aby si dávala větší pozor na svoje věci. Ted' před Velikonocemi, podobně jako v předvánočním mumraji, to platí dvojnásob. „Peněženek, které se ztrácí, je extrémní množství. V některých případech se tak stane kvůli nepozornosti, protože je někde zapomenou – například v košíku v marketu. Bývají jim však i odcizeny a okradeni si zloděje ani nevšimnou. Prázdná peněženka se pak objeví například až u Kňovic. Mobily, doklady, ale i jízdní kola, to bývají často ztracené i nalezené předměty. Je v zájmu poškozeného, aby zejména ztrátu dokladů rychle ohlásil na Policii ČR anebo u nás na městské policii, protože by mohly být zneužity,“ podotkl Krch.

Důležitá je spolupráce s veřejností

Sportovně rekreační zóna v Luční ulici (Mrskošovna) je hodně navštěvovaným místem, kde mládež organizovaně nebo individuálně sportuje, kde rády pobývají maminky s kočárky. Stává se ale i terčem vandalů. „Za dobrou spolupráci považujeme, když nám lidé zavolají, že v areálu někdo požívá alkoholické nápoje nebo se jinak nevhodně chová. Správně je i upozornění na venčení pejsků, odhazování odpadků a další činnosti, které na sportovišti

nepatří. Chce to ale zareagovat hned a ne dodatečně, abychom mohli okamžitě na místo zajet a záležitost vyřešit. Pokud s námi budou lidé spolupracovat na údržbě veřejného majetku a nebude jim lhostejné, co se kolem nich děje, kde co právě ničí například sprejeři, tak budeme žít ve městě v hezkém prostředí,“ vzkázal Petr Krch.

Zavzpomínal na případ dvou slovenských občanů, kteří si udělali ze sportovního areálu „nálevnu“, popíjeli tam tvrdý alkohol, chovali se agresivně. Strážníci dostali hlášku a zasáhli. „Máme dost způsobů, jak toto lze dořešit, ale musí nám lidé hned zavolat. To samé platí nejen o Mrskošovně, ale i o dětském hřišti Rákosníček a jiných lokalitách města. Děláme tam pravidelně nejméně dvakrát za den kontroly, ale je jasné, že to nestačí,“ zdůraznil důležitost spolupráce s veřejností.

Alternativní trest si nyní nikdo neodpykává

Krch potvrdil, že sprejství je dost velkým nešvarem i v současné době a setkat se s těmito nežádoucími projevy, jako je pomalovaná omítka, poštovní schránky, dopravní značky, dvířka pro uzávěr plynu či elektřiny, je možno v každém místě Sedlčan. „V minulosti jsme tam, kde to bylo možné, řešili nápravu prostřednictvím odsouzených, kteří si měli odpykávat trest formou veřejně prospěšných prací. Dostávali čistící prostředky... Ted' nikoho takového nemáme k dispozici. Jak ale někdo tuto formu trestu nastoupí, do čistoty jej zapojíme,“ avizoval.

Marie Břeňová

Velikonoční splutí Mastníku bylo jako z pohádky. Na vodu se vydali Křemílek s Vochomůrkou, drak s princeznou a Želvy Ninja

SEDLČANY Po dvouleté pauze se o Velikonoční neděli 17. dubna sešli u sedlcanského jezu sváteční a také zkušební vodáci z regionu i ze vzdálenějších míst, aby navázali na dlouholetou tradici, kterou dvakrát zrušil covid. Předpověď počasí neslibovala nic pěkného, ale to se nakonec nad účastníky splutí a nad diváky smilovalo. Sice bylo chladno, ale slunečno, bez větru, a hlavně nepršelo.

Řidiči auta odplavalo kolo

„Dosud vyplulo sto padesát plavidel a předpokládáme, že by jich ještě mohlo kolem padesáti vyplout,“ řekla nám před desátou hodinou, tedy půl hodiny před vydáním poslední splavenky, jménem pořadatelů Martina Vyšatová. Také tentokrát

velikonoční vodáckou akci na Sedlcansku pořádala Půjčovna lodí Samba a Cestovní kancelář Povoda.

A opět se to na prostranství u mostu hemžilo vodáky ve všech možných i nemožných kostýmech. Jedna parta kluků měla na hlavách pokrývky v podobě pivních püllitrů, další skupina měla v rukou místo pádel hokejky a nechyběl ani řidič plovoucího auta i s volantem a zpětným zrcátkem, kterému však hned pod jezem paradoxně uplavalo jedno kolo.

Letošní Mastník ale letos patřil, pokud se týká kostýmů, hlavně pohádkovým postavám. V kostýmu draka přišla Viola Tulachová, která se na trasu po proudu vydala se svojí sestrou Johanou, při této příležitosti princeznou. Ta

měla na plavidle dokonce připravený i trůn a košík s občerstvením. „Dnes se na voru na velikonoční Mastník vydáváme už počtvrté a pokaždé jsme měly jiné kostýmy. Řekly jsme si, že ty dnešní by se mohly líbit hlavně dětem a že by to pro ně mohlo být atraktivní pokoukání,“ svěřily se se šibalským úsměvem obě dívky, které však možná ještě nevěděly, že už na startu je sice posílený potok díky připouštění vody hodně dravý, ale že přesto sloupec vody není nijak vysoký. A tak stejně jako mnohé jiné posádky brzy uvízly a musely svůj vor postrkovat na hlubší vodu.

Podobné starosti čekaly i na partu vodáků-hokejistů, kteří přijeli z Hrabří. „Jsme kamarádi, kteří se

tady chystají bořit konvence naším famózním plavidlem, které je nepotopitelné, stejně jako naše morálka,“ pochlubil se člen party Vladimír Houska a dodal: „Já mám k vodě hodně blízko, protože bydlím pod rybníkem. A taky jsem se věnoval rychlostní kanoistice na Tatranu. Jednou jsem dojel třetí na mistrovství republiky, ale potom jsem už začal mít jiné zájmy.“

Přepravy místo krunýřů

Další pohádkovou dvojici byli Křemílek s Vochomůrkou, kteří si na vypůjčené kánoi počínali, alespoň po startu, více než slušně. Přihlízející na nich však oceňovali hlavně věrnost jejich oblečení ve srovnání s originálem. Hlavně ty sněhobílé čepi-

ce s černými bambulemi a trojbarevné šály byly perfektní. O moc pozadu nezůstali ani Rafaelo, Michelangelo, Donatelo a Leonardo, čili Želvy Ninja, které měly na zádech místo krunýřů zelené umělohmotné nádoby, podobné přeprávkám na potraviny.

Pozornost vzbuzoval také sedlcanský pár havajských tanečníků, který tvořili sedlčanskí kamarádi Filip a Katka. „Společně jedeme poprvé, ale v jiných skupinách jezdíme už spoustu let. Splutí potoka nám moc scházelo, pauza byla hodně dlouhá, ale o to více si to na trase dnes užijeme. Nejsme tady jenom sami dva, ale máme tu asi tak třicetičlennou partu. Společně se scházíme i při jiných příležitostech,“ svěřil se Filip.

David Myslíkovan

Od piškotů po mládežníky – děti poměřily své síly v branném závodu

NALŽOVICE/CHLUM „Ke startu, připravit, pozor, teď!“ se po dvouleté pauze znovu ozývalo před hasičskou zbrojnicí. Na Bílou sobotu soutěžilo celkem devadesát pět dětí. Branný závod Bubucup zorganizoval hokejový tým Bubáci Chlum společně s Českou hasičskou jednotou Nalžovice letos po dvanácté.

„Jsme mile překvapeni tak hojnou účastí,“ sděluje za organizátory Jana Mašková, zatímco vypisuje diplomy doběhnuvší nejmladší kategorie. „Trochu jsme se obávali, jestli se po dvouleté přestávce děti k soutěžení vrátí a raději jsme v duchu očekávali tak padesát dětí,“ dodává s úsměvem.

Tříčlenné, výjimečně dvoučlenné, hlídky závodníků vybíhaly na trať ve čtyřminutových intervalech. Závod zahájily hlídky nejmladších, ještě předškolních dětí. Na trati dlouhé necelé dva kilometry jich soutěžilo devět. Ještě

s doprovodem dospělého. „Dospělí dětem nepomáhají plnit úkoly, soutěží fér. Pouze dávají pozor, aby se děti na trati neztratili,“ kladla rodičům na srdce Jana Mašková ještě před startem. Nejúspěšnější hlídkou drobtiny zvané Piškoti se

stala trojice parťáků ze školky František Loch, Matyáš Jankovský a Robert Malý.

Bez doprovodu už museli trať zvládnout jen o něco málo starší závodníci. V kategorii pro 1. až 3. třídu základní školy se utkalo deset hlídek. Mezi nimi,

se startovním číslem 14, i dvojice druhaček Esterka a Adinka. „Měly jsme běžet tři, ale kamarádka nakonec nemohla přijít,“ sděluje Esterka. Spolužačky se s chybějící parťáčkou vyrovnaly po svém: „Abychom mohly soutěžit ve dvojici, musely jsme na stanovištích plnit úkoly, jako by Kiki běžela s námi. Nejdrive jsme si úkol splnily každá za sebe a ta, které to šlo líp, splnila úkol ještě jednou. Adi lépe běžela, já zase líp střelila ze vzduchovky“ vysvětluje malá závodnice jedním dechem. Ač děvčata zvolila důmyslnou taktiku, na stupeň vítězů si letos nestoupala. V dané kategorii zvítězila opět chlapecká trojice – Filip Šmejkal, Matěj Bláha, Matyáš Hoffman.

Více než čtyři kilometry dlouhou trať už museli zvládnout závodníci kategorie 4. až 6. třídy. Závodníka dvaadvacáté hlídky, šestáka Dana, na trati zaskočilo nové stanoviště. „Docela mě překvapilo to lano, co jsme

museli přeručkovat, to posledně nebylo,“ sděluje vyčerpaně těsně po cílové rovince. „A taky jsem koukal, jak se v cíli holky rozeběhly! To jsem nečekal!“ chválí své dvě parťáčky, obě Adély. Adélku Maškovou na trati potrápilo spíše vědomostní stanoviště: „Docela těžký bylo poznávat ty jehličnany,“ sděluje první dojmy udýchaně. Přestože se trojice bezprostředně po cílové rovince cítila na druhé až třetí místo, pro medaili si nedoběhla. Z jedenácti soutěžících hlídek si vítězství odnesla trojice kamarádů Tomáš Kuthan, Jakub Kodet, Michal Křížek.

Závěr branného závodu pak patřil čtyřem hlídkám mládeže v kategorii určené pro žáky od 7. do 9. třídy. Zde se dvěma trestnými minutami a výsledným časem závodu 33 minut 56 sekund zvítězil smíšený tým Kamil Sosnovec, Martin Haas a Alice Trnková.

Lucie Kakosová

Branného závodu se účastnily i hlídky předškoláků. Aby se děti na trati dlouhé necelé dva kilometry neztratily, doprovázeli je dospělí. S úkoly na stanovištích jim však pomáhat nesměli.

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Sedlčany – kult. dům
21. 4. Jakub Šafr a Swing Trio Avalon

jazzový koncert; 19:30

1. 5. Štefan Margita – Infinity

koncert operního zpěváka v doprovodu klavíristy Michala Kindla a violoncellistky Iris Moris; 19:00

■ Kamýk nad Vltavou – kostel

22. 4. Cantavera

koncert pěveckého souboru; 17:30

■ Kosova Hora – Sokolovna

22. 4. Ples Rady rodičů ZŠ Kosova Hora

hraje kapela Podřící, bohatá tombola; 19:30

■ Nechvalice – Nechvalická hospoda

23. 4. Fast Food Orchestra + ATD + DJ Sláva Bloch

jarní koncert kapel zakončený oldies party; 19:00

■ Sedlec-Prčice – kulturní sál ZŠ

23. 4. Veselka Ladislava Kubeše

koncert dechové hudby; 19:00

■ Sedlčany – Pohoda club
23. 4. Orion & Mike Trafik – Teritorium III Tour

rapperské vystoupení; 21:00

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

26. 4. Novoroční koncert: Kamil Střihavka & The Leaders Acoustic Band

rockový koncert; 19:00
1. 5. Májový koncert tónů a křest veršů
májový koncert tónů Jaroslava Svěceného a křest veršů Zdeňky Žádníkové-Volencové; 19:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – muzeum
Kamil Lhoták – malíř snů
výstava reprodukcí malíře Kamila Lhotáka; do 24. 4. Vesnice

výstava fotografií Milana Dlouhého a Martina Zemánka; vernisáž 28. 4. od 18:00

■ Sedlčany – knihovna
Knižní sny Kamila Lhotáka
výstava knižních ilustrací malíře Kamila Lhotáka; do 4. 5.

■ Sedlčany – kult. dům
Záboj – 160 let
výstava věnovaná 160. výročí jednoho z kulturních spolků v Sedlčanech; do 25. 5.

■ Vysoký Chlumec – Skanzen
Vznik a dvě desetiletí budování Skanzenu Vysoký Chlumec
etnografické předměty a fotografie Čeňka Habarta; 31. 10.

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlčany – knihovna
20. 4. Riziková komunikace na internetu
přednáška Václava Píseckého nejen pro rodiče malých dětí; 18:00

■ Solopysky – u kostela
23. 4. Exkurze za vodními ptáky Sedlčanska
exkurze s Janem Grünwaldem a Ondřejem Sedláčkem, nutné vlastní auto na přejezdy; 9:00

DIVADLO

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
22. 4. Vzpomínky zůstanou
milostný příběh uvádí Studio Dva; 19:00
28. 4. Už tě mám dost
předpremiéra mimořádné komedie s britským humorem; 19:00
29. 4. Skleněný zvěřinec
slavná hra amerického autora Tennessee Williams; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům
24. 4. Kryšáci a ztracený Ludvík
divadelní představení pro děti a rodiče; 15:00
26. 4. Nabucco
operní dílo Giuseppe Verdiho, součást hudebního festivalu Sukovy Sedlčany; 19:00

4. 5. Recitál
osobitý písničkář Karel Plíhal se svým pořadem Recitál, v doprovodu kytaristy Petra Fialy

KINO

■ Sedlčany
22. 4. Na cestě

iránské road movie, drama, komedie; 20:00

23. 4. Tady hlídáme my
česká rodinná komedie; 20:00
29. 4. Křížová výprava
francouzská komedie; 20:00
30. 4. Idiot
český tragický příběh; 20:00

SPORT

■ Sedlčany – nám. T. G. M.
23. 4. Cestou zlámaných křídel
pochod k pomníku sestřelených amerických letců 2. sv. války, trasa cca 11 km; 9:00

■ Počepice – areál U Ra-dešínka
23. 4. Hory doly Počepice
13. ročník tradičního jarního pochodu; 9:00

■ Kamýk nad Vltavou – dětské hřiště
23. 4. Sportovní dopoledne pro děti i rodiče
10:00

■ Kosova Hora – náměstí
23. 4. Zahajovací vyjížďka Kosohorské šlechty
vyjížďka na motorkách, trasa asi 100 km, cíl myslivecká chata, od 19:00 zábava se skupinou Prasátor; 13:00

■ Petrovice – náměstí
23. 4. Spring Class III.
asi 240 km trasa pro historická vozidla se zastávkou a tzv. testem přesnosti v Petrovicích; 14:40
1. 5. Veterány prvomájových Petrovic
5. ročník srazu historických aut a motocyklů, včetně autobusu Tatra 500, vozidla Ford Cosworth a Martina Macíka s kamionem

■ Kosova Hora – hřiště
23. 4. Fotbalové utkání
SK Kosova Hora – TJ Sokol Trhové Dušníky; 17:00

■ Hrachov – parkoviště
24. 4. Čarodějnická procházka k Vltavě
pořádá spolek DA-BA, procházka k Vltavě a hrachovským menhirům, trasa asi 10 km; 9:00

■ Jesenice – hřiště
24. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Jesenice – TJ Zduchovice; 17:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště
24. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Sedlec-Prčice – Sokol Nové Strašecí; 17:00
30. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Sedlec-Prčice B – Vltavan Borotice; 14:00

■ Sedlčany – hřiště TJ Tatran
24. 4. Fotbalové utkání
TJ Tatran Sedlčany B – Union Cerhovice; 17:00
1. 5. Fotbalové utkání
TJ Tatran Sedlčany – FC Viktoria Mariánské Lázně; 17:00

■ Dublovice – hřiště
24. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Dublovice – TJ Sokol Počepice; 17:00
1. 5. Fotbalové utkání
TJ Sokol Dublovice B – TJ Prostřední Lhota; 17:00

■ Sedlčany – u Sokolovny
30. 4. Sukova stezka
51. ročník tradičního pochodu, trasy 6, 11, 14, 16, 25 a 30 km, cyklotrasy 28 a 37 km; 9:00

■ Prostřední Lhota – objekt bývalé hospody Na Křižovatce
30. 4. Běh na rozhlednu Veselý Vrch
7. ročník, děti 1,4 km, dospělí 5,3 km; 9:00

■ Sedlčany – Taverny
30. 4. Fotbalové utkání
TJ Tatran Sedlčany C – SK Spartak Příbram B; 17:00
■ Krásná Hora nad Vltavou – hřiště
30. 4. Fotbalové utkání
TJ Krásná Hora – SK Obo-ry; 17:00

■ Kamýk nad Vltavou – hřiště
30. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Vltavan Hřiměždice; 17:00

■ Zadní Boudy – zřícenina hradu Zvěřinec
1. 5. Na Zvěřinec za Máchou
výlet s doprovodným programem konaný na památku K. H. Máchy, pěšky z autobus. nádraží v Sedlčanech v 9:40 nebo na kole od knihovny 11:45; 14:00

■ Počepice – hřiště

1. 5. Fotbalové utkání
TJ Sokol Počepice – SK Litavan Bohutín; 17:00

■ Petrovice – hřiště
1. 5. Fotbalové utkání
SK Petrovice – MFK Dobříš B; 17:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna
20. 4. Hajánek
podvečerní čtení pro rodiny s menšími dětmi; 17:00
22. 4. Píšu, píšeš, píšeme
program pro mladé budoucí autory, kteří chodí na 1. stupeň ZŠ; 13:00

25. 4. Motýlí výtvarná dílna
výtvarná dílna pro menší děti; 10:00
29. 4. Píšu, píšeš, píšeme
program pro mladé budoucí autory, kteří chodí na 2. stupeň ZŠ nebo SŠ; 16:00

■ Sedlčany – hvězdárna
22., 23., 29., 30. 4. Pozorovací program
20:00–23:00

■ Sedlčany – hřiště Háječek
23. 4. Pojdme společně vylepšit hřiště pro naše děti
natírání, malování, zkrášlování atd., pracovní potřeby zajištěny, odměna pro účastníky; 10:00

■ Sedlčany – nám. T. G. M.
23. 4. Loučení s Kamilem
výuka dopravní výchovy pro děti hrou, soutěž Bud' jako Eliška, dobová historická vozidla, hudba; 14:00

■ Kamýk nad Vltavou – u autoparku
23. 4. Den Země
úklid obce a okolí; 15:00

■ Petrovice – Obecní dům
23. 4. Odložená vánoční besídka s jarním nádechem
19:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
otevřeno o víkendech a svátcích; 09:00–18:00

■ Osečany
Drahoušek
otevřeno o víkendech a svátcích; 10:00–17:00

Jsem ráda, že mám k dispozici báječné herce, kterým nevadí, jak s nimi mávám, říká režisérka nechvalických ochotníků Ludmila Zrubková

NECHVALICE Spolek nechvalických ochotníků se na Velikonoční pondělí naposledy představil na své domácí scéně v divadelní komedii, kterou uvedl pod názvem Tady bydlím já. O hře jsme si povídali s režisérkou inscenace Ludmilou Zrubkovou.

Můžete představit vaši nejnovější hru? Kdo je jejím autorem a kde se děj odehrává?

Divadelní hra, kterou letos uvádíme pod názvem Tady bydlím já, se hraje nejčastěji pod názvem Nájemníci pana Swana aneb Peníze na cestě, anebo také Habadůra. Autorem je známý Michael Cooney, jehož hru Tři bratři v nesnázích jsme uvedli již v minulých letech. Děj se odehrává v jednom bytě, kdy hlavní hrdina po ztrátě zaměstnání zjistil trhliny v sociálním systému a začal si přilepšovat do svého rodinného rozpočtu výrazně nepoctivým způsobem. Nic však netrvá věčně a je jen otázkou času, kdy se o jeho zvláštní způsoby obohacování začnou zajímat úředníci. Příchodem kontro-

lora ze sociálního úřadu se začne roztáčet kolotoč bláznivých, nepochopitelných až bizarních událostí. Komédie je rychlá, plná zápletek. Typická moderní konverzační komedie ze současnosti.

Kdy jste začali zkoušet, jak často a kde?

Tuto hru jsme začali zkou-

niho domu v Nechvalicích, podle možností každého z ochotníků tak dvakrát až čtyřikrát týdně.

Kolikrát jste hru uvedli na domácí scéně? A uvedete ji i na jiných místech?

Na naší domácí scéně v Kulturním domě v Nechvalicích jsme hru se-

krát náročná nebyla. Na kulisy a kostýmy nejnáročnější inscenací byla pro nás jednoznačně naše první hra, a to Dívčí válka.

Kolik členů má v současné době váš ochotnický soubor a v jakém věkovém složení jsou jeho členové?

V současné době má náš spolek zhruba dvanáct aktivních členů ve věku 27-65 let.

Které hry jste uvedli pod vašim režijním vedením v poslední, ještě před-covidové době?

Od začátku našeho působení jsme uvedli jako první již zmiňovanou Dívčí válku, pak následovala hra Přes přísný zákaz dotýká se sněhu od Antonína Procházky, Tři bratři v nesnázích, Pro tebe cokoliv a v roce 2019 Skupinovou terapii, kterou jsme mimo jiné hráli i v Kulturním domě Josefa Suka v Sedlčanech.

Kolik chodí diváků na vaše představení? Jsou všichni z nich místní?

Již v minulých letech jsme poznali, že jezdí i z Milevska, Kovářova, Chyšek a z dalších míst. Na jedno naše divadelní

představení teď v dubnu přišlo 160 diváků.

Přemýšlíte už nyní, kterou inscenaci vyberete nechvalickým ochotníkům příště?

Samozřejmě, že už v době, kdy se hraje aktuální představení, přemýšlím o hře, kterou bychom uvedli příští rok.

Jak dlouho se věnujete režirování a jaké cestičky vás k němu přivedly?

Osobně se režii věnuji až od hry Přes přísný zákaz dotýká se sněhu, kde jsem zjistila, že mě to opravdu baví. A co mě k tomu přivedlo? Asi to, že mě bavilo si představovat, jak se daný příběh vyvíjí a já ho chci posouvat, kam mě vede v rámci reálií moje fantazie. Ovšem musím zdůraznit, že mám k dispozici báječné herce, kterým nevadí, jak s nimi „mávám“, nezlobí se na mě, když je po páté vracím svým oblíbeným „znova!“. Oni vždy trpělivě poslouchají a tváří se, že mi plně důvěřují. Věřím i v tom, že jim napasují roli na míru a přesvědčuji je, že se to zase snad povede...

David Myslikovjan

Momentka z poslední uvedené hry nechvalických ochotníků Tady bydlím já

šet již v lednu 2020, avšak vzhledem k situaci, která poté nastala, jsme zkoušet přestali a k uvedení jsme se dostali až teď, v roce 2022. Zkoušeli jsme intenzivně od února a premiéru jsme měli 8. dubna. Zkoušíme v sále Kultur-

hráli celkem čtyřikrát. Nabídka na hostování máme zatím jednu.

Nakolik je vaše nová komedie náročná na kostýmy a na kulisy?

Pokud se týká kostýmů, kulís a rekvizit, tak hra tento-

Nejlepší beránek se peče u Dvořáků, nádivka u Čandů

VYSOKÝ CHLUMEC Velikonoční sobota se nesla ve Vysokém Chlumu v duchu velikonočních beránek a velikonočních nádivek. Porotkyněmi se staly zkušené kuchařky Renata Řezaninová

duché rozhodování. Do soutěže dorazilo devět soutěžních beránek a osm vzorků velikonočních nádivek. Porotkyněmi se staly zkušené kuchařky Renata Řezaninová

Tomáš Čanda. Rozmanitost chutí a tvarů beránek i nádivek mohla posoudit i veřejnost, která mezi soutěžícími zvolila také své vítěze rozdílně od názoru poroty. Nikdo neodešel s prázdnou a každý ze soutěžících si mohl vybrat a odnést s sebou domů jednu z hodnotných cen,“ popisuje klání starosta. Ani hodnotící veřejnost neodcházela domů s prázdnou. Na velikonoční stůl si s sebou všichni odnesli lahev zeleného piva.

V rámci dne bylo možno navštívit pivovarskou expozici a nahlédnout do nově zrekonstruované obřadní místnosti v budově úřadu městyse. Další letošní akcí bude soutěž o nejlepší pouťový koláč. Uskuteční se v sobotu 18. června.

**Olga Trachtová
Hadáčeková**

du městyse se totiž konala soutěž o nejlepší tyto dva symboly Velikonoc.

Podle starosty Jiřího Svátka se měla odborná porota na co těšit a neměla jedno-

Pejchlová a Iveta Pilíková. Jejím čestným členem po boku dam byl starosta Svatek.

„Nejlepšího beránka dle poroty upekla Zuzana Dvořáková a nejlepší nádivku

Pro děti je velikonoční koleda vždy zážitkem. Pro ty městské obzvlášť, zejména když si mohou pohladit hospodářská zvířata. Foto: Lucie Kakosová

Fotbalové víkendové výsledky

21. kolo divize A

TJ Tatran Sedlčany – SK Klatovy 1898 2:3 (1:2)
Branky Sedlčan: 39. M. Kdolský, 66. F. Hofman

21. kolo krajského přeboru I. A třídy skupina A

TJ Kovohutě Podlesí – TJ Sokol Sedlec-Prčice 1:1 (0:0)
Branka Sedlec-Prčice: 90. M. Hájek

19. kolo krajského přeboru I. B třídy skupina E

SK Petrovice – TJ Tatran Sedlčany B 1:1 (1:1)
Branky: 34. A. Pelikán – 22. T. Nováček

20. kolo okresního přeboru

TJ Tatran Sedlčany C – SK Kosova Hora 5:0 (2:0)
Branky: 12. P. Sirotek, 44., 53. a 75. R. Kvěch, 86. R. Štoviček
SK Třebosko – TJ Sokol Dublovice 4:3 (2:0)
Branky Dublovic: 58. M. Vondrák, 72. J. Lomoz, 83. J. Jelínek

FK Sparta Luhy – TJ Sokol Počepice 6:0 (4:0)

20. kolo III. třídy skupina B

TJ Sokol Nová Ves pod Pleší B – TJ Vltavan Hřimězdice 2:3 (0:2)

Branky Hřimězdic: 3., 30. (p) a 46. J. Januška

TJ Krásná Hora – TJ Sokol Kamýk nad Vltavou 4:0 (2:0)

Branky: 22. L. Krtek, 25. a 63. V. Čanda, 90. P. Mašek

Stará Huť – TJ Sokol Jesenice 4:3 (1:2)

Branky Jesenice: 15., 21. a 62. M. Havel

TJ Sokol Sedlec-Prčice B – SK Obory 3:1 (1:0)

Branky Sedlec-Prčice: 29. J. Trnoblanský, 52. M. Kaprál, 86. D. Königsmark

6. kolo IV. třídy skupina D

SK Vysoký Chlumec – SK Sokol Kytín 2:1p (0:1)

Branky Chlumce: 12. Z. Tichý, 72. P. Lída

TJ Krásná Hora B – TJ Sokol Pičín B 6:4 (5:2)

Branky Krásné Hory: 6. F. Kakeš, 7. a 35. J. Hubička, 10. a 84. J. Krůta

6. kolo IV. třídy skupina E

TJ Sokol Dolní Hbity – SK Klučenice 1:5 (1:3)

Branky Klučenic: 27. a 84. H. Holan, 38. F. Stehlík, 75. K. Sember, 42. (p) A. Dvořák

17. kolo krajského přeboru staršího dorostu skupina A

FK Říčany – TJ Tatran Sedlčany 7:2 (5:0)

Branky Sedlčan: 77. J. Kočí, 88. Š. Macháček

17. kolo krajského přeboru mladšího dorostu skupina A

FK Říčany – TJ Tatran Sedlčany 4:0 (2:0)

23. kolo krajského přeboru starších žáků skupina A

TJ Tatran Sedlčany – Baník Švermov/Brandýsek 2:1 (0:1)

Branky Tatrany: 41. M. Pešta, 43. M. Havel

23. kolo krajského přeboru mladších žáků skupina A

TJ Tatran Sedlčany – Baník Švermov/Brandýsek 1:0 (1:0)

Branka Tatrany: 29. J. Vávra

David Štverák

Tatran proti favoritům hraje vyrovnaně, na body to zatím ale nestačí

TJ Tatran Sedlčany – SK Klatovy 1898 2:3 (1:2)

SEDLČANY Ve 21. kole divize A do Sedlčan zavítali v neděli 17. dubna fotbalisté z Klatov – další těžký soupeř v řadě, druhý tým v tabulce. Tatran potřeboval bodovat jako sůl, i když byl papírový favorit jasně daný.

Poločasová naděje

Ve 26. minutě se Klatovy prvně ujaly vedení díky Janu Zajíčkovi, který se tepr-

ve střelecky rozehrával – 0:1. Další zářez přidal Zajíček po půlhodině, když skóroval po protiútku hostů – 0:2. Do poločasu se Tatran přece jen prosadil a díky Kdolskému snížil na 1:2.

Zajíčkův hatrick

Tatran se ve druhém poločase tlačil za vyrovnáním, ale nebezpečnější byl přece jen soupeř. Brankář Tomáš Glogar jeho pokusy kryl až do 59. minuty, kdy Zajíček svůj únik proměnil a dovršil hatrick v utkání – 1:3. Jiskřička naděje domácím svítla v 66. minutě, kdy František Hofman sni-

žil na 2:3. Na bod ale Tatran nedosáhl a na konečné tabuli zůstal svítit stav 2:3 pro hosty.

Sestava Tatrany: T. Glogar – Hofman, Kdolský, Repetný, P. Lída, M. Dvořák, Čipera (46. Haas), L. Brotánek, Sosnovec (65. Habart), Sochůrek (80. Kouklík), Novotný (65. Hašek).

Tatran je po 21. kole v tabulce na čtrnáctém místě s 15 body a skórem 30:56. Další utkání hraje v sobotu 23. dubna od 17 hodin na hřišti Mýta, které je v tabulce desáté.

David Štverák

Prvním soupeřem úspěšného stolního tenisty Vojtěcha Matušky byla jeho babička

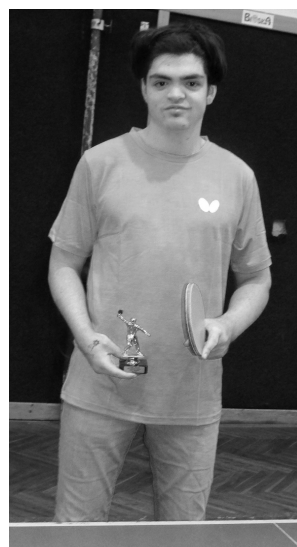
SEDLČANY Patnáctiletý Vojtěch Matuška je studentem sedlcanského víceletého gymnázia. Studium je pro něj samozřejmě na prvním místě, ale hned po něm je na druhé příčce stolní tenis, který hraje rád a navíc velmi dobře. Vojta se totiž v právě skončené sezóně stal nejlepším hráčem v soutěži, ve které nastupuje.

Protože v příbramském okrese se v současné době nehraje mládežnická soutěž ve stolním tenisu a jsou tady výhradně jednorázové turnaje, nejmladší sedlcanskí hráči nastupují v dlouhodobé soutěži v okrese Benešov. A v té za celou sezónu Vojta Matuška prohrál pouze jednou a výrazně tak pomohl svému týmu ke čtvrtému místu v tabulce z osmi soupeřících družstev. A to ještě nemohl v závěrečné fázi soutěže nastupovat. Na jednom z tréninků jsme si s Vojtou povídali o jeho dosavadní hráčské kariéře.

Vojto, jak vypadaly tvoje začátky ve hře s malým míčkem nad nízkou sítí?

Stolní tenis mě naučila moje babička na Moravě v okrese Olomouc v bývalém jednotném

zemědělském družstvu. V dřívějším chlívku mi postavila ping-pongový stůl a já jsem tam s ní jako malý hrál. Bylo mi asi pět let. Hra mě od začátku moc bavila, zvláště když jsem ji po několika letech dokázal porazit (úsměv).

Vojtěch Matuška s cenou pro nejlepšího hráče přeboru mladšího dorostu Benešov

S babičkou jsem hrál až do svých dvanácti let, kdy jsem začal hrát pod trenérem Radovanem Faktorem z Tatrany. Chvilí mi taky trvalo, než jsem poprvé porazil tátu.

Vzpomeň si na svoje první kroky v orga-

nizovaném ping-pongu?

Nejdříve jsme jezdili na okresní bodovací turnaje mládeže do Příbrami a postupně jsem začal hrát i za D tým dospělých v okresní soutěži. V této sezóně jsem se zúčastnil také přeboru mládeže okresu Benešov a náš tým si vedl velice dobře. Drželi jsme se většinou na druhém nebo třetím místě a nakonec jsme skončili čtvrtí se stejným bodovým ziskem jako třetí tým. Bohužel ve finálovém turnaji jsem z důvodu zranění chyběl.

Dozvěděl jsem se, že jsi přesto dostal cenu jako nejlepší hráč mládežnického okresního přeboru v této sezóně. Jakou jsi měl zápasovou bilanci v soutěži?

Za dobu, co jsem mohl hrát, jsem měl jednu prohru. Byly tam i holky z Vlašimi, které trénují více než my a také hrají jiným stylem, což všechny naše kluky dost často zaskočilo. Svůj jediný prohraný zápas jsem měl právě s holkou, která byla mladší než já, ale nevnímám jsem to jako ostudu. Nedaří se každý den a bral jsem to sportovně.

David Myslíkovan

Stolní tenisté A týmu Tatranu hrají ve stejné sestavě už dvacet let, soupeři si je dobírají, že jiná taková parta u nás neexistuje

SEDLČANY V polovině dubna již měla většina družstev stolních tenistů sedlcanského Tatranu svoji sezónu ukončenou, pouze B a C tým ještě dohrával baráž. Sedlčany reprezentovalo celkem pět týmů, čtyři dospělé a jedno mládežnické, o jehož účinkování píšeme na jiném místě. Sezónu jsme shrnuli společně s vedoucím hráčem A mužstva, předsedou oddílu stolního tenisu a trenérem mládeže Radovanem Faktorem.

Ještě v živé paměti je závěrečné dvoukolo druhé ligy, v němž A tým bojoval o udržení v soutěži a nakonec se mu to o fous nepovedlo. Proč tomu tak bylo?

Těch faktorů by se našlo víc. Zatímco standardně bylo v této soutěži dvanáct týmů, tentokrát jich hrálo šestnáct. Tolik jich v historii ještě nikdy nebylo, a navíc se ukázaly velké rozdíly mezi týmy v horní a spodní části tabulky. My jsme figurovali mezi týmy, hrající spíše od jejího středu dolů. U nás bylo hodně znát, že sezóna je velice dlouhá. Od poloviny září do půlky dubna se jednalo o třicet zápasů, což je dost. Zejména pro mě, jako pro člověka, který má i jiné sportovní aktivity a pracovní povinnosti. Karel Pejša, který je lékařem, má napsané svoje služby kvůli

pingpongu nejméně na půl roku dopředu. Hlavně ale nemáme nikoho, kdo by za nás mohl adekvátně zaskočit a nahradit nás. Já jsem v celé sezóně chyběl jedno kolo, Dušan Drechsler ve třech kolech, a v tu chvíli jsme hráli prakticky jenom v trojici. V této soutěži se tak nedá nic uhrát. Přesto bylo všechno až do konce napínavé a chyběl nám jediný zvládnutý zápas, abychom se udrželi. Pravda je však taková, že Čakovice, s nimiž jsme na dálku bojovali, mají nakoupené hráče na tuto soutěž a snažily se všemi možnými dostupnými prostředky udržet. V naší skupině byli hráči prvoligové a dokonce i extraligové úrovně a donedávna na těchto úrovních hráli, takže soutěž byla pro nás letos opravdu hodně silná.

V příští sezóně budete působit ve třetí lize. Máš přehled, nakolik jsou v ní silné týmy?

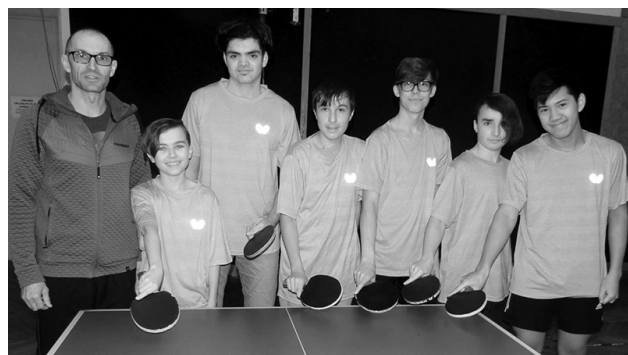
Ve třetí lize je družstev méně, protože jak v době covidu bylo posláno do vyšších soutěží více týmů, tak letos a v příštím roce dojde k vyrovnání zpět na dvanáct. Systém je velice přísný. Zatímco letos padaly ve druhé lize rovnou čtyři týmy, příští rok jich bude padat pět a šestý od konce bude hrát baráž. Nás by tak stoprocentně če-

kal sestup v příští sezóně. Třetí liga má pro nás dva velké plusy. Prvním je, že v ní bude pouze jedenáct týmů, což znamená, že sehraje o třetinu méně zápasů než letos. Předpokládáme, že

že mezitím se také jednou spadlo. Předtím to bylo sedm let a teď nejméně pět, možná i víc. Když někam přijedeme, dělají si z nás legraci, že takový tým veteránů, který se po dlouhá léta nemění, dnes

ní polovinu této sezóny ještě mohli dát na soupisku našeho družstva. Proto tak mohl Jirka Kocura být na soupisce béčka a pomáhat mu. To vše se ale změnilo ve druhé polovině sezóny, protože Roman byl ze soupisek vyřazen a Jirka už byl stabilně na soupisce áčka. Martin Šíp musel přejít do béčka, a takhle to ovlivnilo všechna další naše družstva. Ukázalo se tak, že letos všechny týmy hrály na hraně svých možností, protože nebyl nikdo, kdo by byl schopen jiného hráče zastoupit. Sezóna byla proto náročná nejenom na čas, ale také na to, že hráči chyběli. B tým skončil v krajském přeboru 1. třídy po základní části devátý ze třinácti účastníků a teď jej čeká baráž s Rakovníkem. Pokud tým vyhraje, zůstává v soutěži, když prohraje, bude hrát ještě druhou část baráže s družstvem, které skončilo pod ním. Céčko skončilo deváté z jedenácti družstev v krajském přeboru 2. třídy. Tým si loni tuto soutěž vybojoval a chtěl si ji vyzkoušet. Je to stejné jako u béčka, bude hrát baráž a pokud v ní prohraje, sestoupí. Děčko, v němž působí převážně starší stolní tenisté, hrálo nejvyšší okresní soutěž a skončilo šesté z dvanácti účastníků.

David Myslikovjan

Stolní tenista Radovan Faktor (první zleva) se po dlouhá léta věnuje také mládeži.

tato soutěž bude výrazně slabší, než druhá liga. Uvidíme, jak dopadne naše béčko a céčko. Druhým plusem proto je naše představa, že alespoň Míra Janda, který je nejlepším hráčem B týmu, by si zahrál s námi třetí ligu mnohem víc. Že pro nás tato soutěž bude lepší, nám potvrdil i náš bývalý dlouholetý trenér, velký kamarád a v současné době vrchní rozhodčí Ruda Homolka.

Sedlcanské áčko hraje ve stejné sestavě už dlouhou dobu. Kolik je to let, kdy vznikla vaše čtveřice mušketýrů s pálkou?

Nevzpomenu si, kolik let hrajeme druhou ligu, proto-

už u nás neexistuje (úsměv). Nedávno jsem se díval na záznamy a zjistil jsem, že Dušan Drechsler sem přišel se svým bratrem Petrem v sezóně 1998–99. Od té doby v Sedlčanech Dušan hraje stabilně a Petr odchází v sezóně 2001–2. Už tedy dvacet let hraje základ našeho družstva v neměnné sestavě.

Pojďme k dalším týmům. Jak si v této sezóně vedly ve svých soutěžích?

Všechna naše ostatní družstva ovlivnila účast Romana Kauckého, který s námi dvě sezóny hrál a doplňoval nás. Roman s ping-pongem úplně skončil, ale my jsme ho v prv-

Ondřeje Čermáka čeká první závod letošního sajdkárového mistrovství světa

DUBLOVICE Po minulé sezóně ukončil Ondřej Čermák spolupráci se svým dosavad-

ním sajdkárovým parťákem, Holanďanem Julianem Veldmanem, a vzápětí mu přišla

nabídka od jeho krajana, několikanásobného světového šampiona Etienne Baxe. S ním také zahájil ve své roli spolujezdce sezónu novou, a proto jsme se Ondřeje zeptali, jak si nově vytvořená posádka vede bezprostředně před začátkem mistrovství světa.

„V březnu jsme stihli sezónu zahájit s našimi fanoušky jako každý rok na Pichcích u Příbrami,“ uvedl Ondřej Čermák. „K vidění byly sajdkáry, motokáry, čtyřkolky, rally auta, a divák si mohl vše vyzkoušet na vlastní kůži. Dorazil i Etienne Bax a všichni se těšili, až ho uvi-

dí rádit na trati. Nyní máme odjeté tři závody holandského mistráku a jeden závod vložený. Vše směřuje k prvnímu závodu mistrovství světa v holandském Markelu. Jsme plni očekávání, jak se nám ve světové špičce povede. Závody jsme měli hodně testovací, jak se nejlépe sjet s Etienne a vše vyzkoušet na technice. Letos poprvé vyměnil dvoutaktní motor za čtyřtákní.“

Ve všech závodech mistrovství Holandska čtyřnásobný mistr světa Etienne Bax potvrdil svoje kvality a Ondra se svěřil, že z pohledu spolujezdce a jeho

parťáka byl spokojen a těší se na další závody.

„Paradoxně největším konkurentem pro nás je v tuto chvíli můj týmový kolega z loňské sezóny Veldman, který nyní tvoří posádku se spolujezdcem Janssenssem. Jsou za námi o šest bodů, takže v těsném kontaktu. Bude to pro nás největší konkurent i v závodech světového šampionátu. Momentálně jsme v celkovém hodnocení na první příčce, ale v domácím holandském šampionátu nás čekají ještě čtyři závody,“ uzavřel Ondřej Čermák.

David Myslikovjan

Holandsko-česká posádka Etienne Bax-Ondřej Čermák

GLOSA

Co to s námi dělá?

Myslím, jak jsme na tom s osobním pohledem na zahraniční vztahy. Kdo není ze dřeva a měl Rusko za přítele, musel pocítit vývoj šokem. I ten, kdo hltá s důvěrou zpracované ruské dezinformace. Ale nedá se vyloučit, že s některými „zásadovými“ to ještě nehnulo. Říkají, že to Rusové museli udělat.

Mnozí politici, kteří znají Miloše Zemana, tvrdí, že mu jeho názorový obrat na Rusko nevěří. Jeho dosavadní vztah k Putinovi byl zjevně „bratrský“. Byl jak slepý. Neviděl vraždy novinářů a opozičních odpůrců. Na úrovni bylo v Rusku pouze zbrojení a bohatnutí přátelských oligarchů, jinak chudnutí prostých lidí. Ani inteligentnější Václav Klaus neopouštěl své sympatie k Rusku. Vyjadřoval se, že Rusko (SSSR) ustoupilo ze středu Evropy a za to si zasluhovalo ocenění. Místo toho se takto oslabeno stalo otloukánkem. A proto začalo jednat, pouze z frustrace...

Z Kremli k nám dorazila nóta, že nesmíme pomáhat Ukrajině výzbrojí, která je ruského původu. Minulá vláda by to asi vzala jako oprávněnou výhradu a bylo by po pomoci. Jednala by

pravděpodobně stejně, jako maďarský premiér Viktor Orbán, předvolební agitátor Andreje Babiše. Jde o kóhoutky. Hlavně plynu. Je to s nimi ale sporné. Vždyť Rusko žije a zbrojí za finance ze svého surovinového bohatství. Když zavře kóhoutky, nejsou peníze, je hlad, nejsou technologie, nelze zbrojit, oligarchové chudnou. Válka je přece podle jejich V. I. Lenina politika, nelze ji v Rusku plést do ekonomiky.

Současná vláda dala bez otálení najevo, že s majetkem našeho státu nakládá náš stát podle svých potřeb. A svým přátelům bude pomáhat. S jistým sebevědomím člena NATO, které má proti Rusku několikanásobnou převahu. Odmítli bychom dnes ten radar nebo základnu NATO? Byli bychom stále pod panoflem Ruska – pro ostudu vedle Polska nebo Rumunska? Stále bychom dávali najevo, že požadujeme plnou ochranu pod protiraketovým deštníkem USA, ale proboha jen aby nám tady něco nebouchlo?

Podobná zamyšlení vedle pekla na Ukrajině s námi nutně nějaké změny dělají.

Vladimír Roškot

ZAMYŠLENÍ

Symbolika Velikonoc

Doba velikonočních svátků, hlavních svátků křesťanů, se může stát výzvou k přemýšlení o postupném kulturním vývoji lidstva. Letos, zvláště v souvislosti s válkou na Ukrajině, to byly jiné Velikonoce... Za hlavní symboliku Velikonoc bychom nyní mohli přijmout symbol obětování se. Za někoho, za své blízké, vlast, ideje, krásné myšlenky nebo za spravedlnost, svobodu, samostatnost.

Letos ty z nás, kteří jsme začínali žít se začátkem druhé světové války, straší na sklonku života hrozba světové války třetí. Zatím nevidím, jaké cesty by mohly vést k co nejrychlejšímu ukončení zločinného terorismu. Rádců je dost, vykonavatel žádný. Pomáháme na správné straně a již jsme si jisti tím, že ne dost. Jen kvůli nedokonalým pravidlům jde o pomoc částečnou. Tedy takovou, aby se nespravedlivě napadená strana byla schopna lépe bránit, i když stále za cenu strašných obětí. Aby jich nebylo více, bereme pod ochranu ženy a děti, po-

kud k nám najdou cestu.

Ty oběti jsou položeny na oltář záchrany světa před světovou válkou, ve které by Rusko pravděpodobně nemělo jediného koaličního partnera. Je osamocené. Jako nahnílý kůl v plotě. Dostává se mu odsouzení, pohrdání a izolování od světa s lidskými právy. Přese všechno doufám, že cesta záchrany před světovou válkou se najde a v dohledné době bude ukončena nepochopitelná válka ukrajinská.

Vybavuji si památníky obětí po obou světových válkách se jmény padlých vojáků. Statečný boj Ukrajinců již přinesl mnoho obětí vojáků, jejichž jména opět budou připomínána. Ale co tentokrát ti zavraždění civilisté v hromadných hrobech, někteří zastřeleni zezadu se svázanými rukama? Nepadli v boji, byli obětováni vlastně jako v primitivních dobách beránci na oltář vlasti. Rukou zločinců. Jak budou uváděny památníky s jejich jmény?

Vladimír Roškot

SLOUPEK

Statečnost všech zúčastněných

Paní Zemánková z Úkladu poskytla ubytování matce s miminkem na útěku z Ukrajiny. Po strastiplných útrapách se ale matka musela vydat na cestu znovu. Babička s tříletým a osmiletým vnukem doposud nedorazili. Sami cestu už nezvládali. A tak tu matka

Tříletý Tjoma v bezpečí domova mládeže

po třech dnech musela své miminko zanechat a jet pro zbytek rodiny do Polska.

Zdalo by se, že se tím vše vyřešilo, ale nebylo to tak snadné. Maminka dostala před cestou přesné instrukce, že musí při návratu vyřídít v Praze pro zbytek rodiny umístěnku do sedlcanského domova mládeže. Nepodařilo se jí to. Noční telefonáty vedení domova a spousta dodatečné administrativy k vyřízení v Příbrami to napravily.

Nejspíše maminku tehdy při návratu volalo srdce zpátky za miminkem. Když v noci přivezla do Sedlčan vyčerpanou babičku a synky, tříletý Tjoma ji nechtěl za žádnou cenu za miminkem do Úkladu pustit. A přidal se i osmiletý bratr. Tomu ale maminka řekla: ty už jsi velký chlap, budeš tady hlídat babičku. Ten osmiletý chlap to zvládl a rodina je teď šťastně v Sedlčanech pohromadě.

Iva Fišerová

FEJETON

Už jsi stará, maminko

Je Velikonoční pondělí, půl deváté ráno, a u nás poprvé v ten den zvoní domovní zvonek. Beru ošatku s barvenými vajíčky a čokoládovou mlstou a vyrážím spolu se šestnáctiletou dcerou ke dveřím. Za nimi stojí tři šohajové s pomlázkami. I když k nim jdu blíž, než dcera, neschytám ani jednu. Po jejich odchodu tuto skutečnost konstatuji nahlas, načež se ozve pobaveně dcera: „To víš,

maminko, už jsi stará.“

Dobrá tedy, učiním z tohoto dne takové malé výzkumné šetření, zda jsem opravdu tak stará, že už hochům nestojím za vylupání. Ve vztahu ke své svěžesti do příštího roku jsem v klidu – ráno to zvládli posichrovat syn s manželem a před obědem očekávám přísun energie jarního prouť ještě od synovců a bratrů.

Na další zvonek čekám skoro hodinu, dcera

ke dveřím tentokrát nejde. Předškolačka zadrmolí básničku, sáhne rychle po čokoládě a odchází, aniž by pomlázkou pohnula. Další zvonek mě vytrhne z práce v půl jedenácté. Opět děvčata, tentokrát dvě a starší. Ale ani jim asi rodiče neřekli, že pomlázka není jen dekorace. Po chvíli přichází partička tří dětí s dospělým doprovodem. Tentokrát pomlázka s mou kýťou do kontaktu přišla.

Pak jsem otvírala dveře ještě dvakrát. Poprvé to byli dcery bývalí spolužáci, kteří pomlázku použít uměli, nikoli však na mě. Dočkala jsem se až na poslední chvíli před odchodem na oběd k rodičům, když přijeli mladí muži z Petrovic, kamarádi syna. Podělili spravedlivě mě i dceru, takže do dalších Velikonoc snad obě vydržíme patřičně svěží. **Olga Trachtová**

Hadáčeková

